

NOTAT**vedrørende udkast til anordning om ikrafttræden for Færøerne af udlændingeloven****Indledning**

I medfør af § 66 i den danske udlændingelov af 1983, jf. lov nr. 226 af 8. juni 1983, gælder udlændingeloven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Udlændingeloven af 1983 med senere ændringer, senest lov nr. 140 af 17. marts 1999, er ikke blevet sat i kraft for Færøerne.

På Færøerne gælder fortsat udlændingeloven af 1952 (lov om udlændinges adgang til landet m.v. nr. 224 af 7. juni 1952) som ændret ved ændringslov nr. 104 af 21. april 1958, jf. kongelig anordning nr. 393 af 24. november 1960, samt ændringslov nr. 183 af 20. maj 1963.

Der er derfor et behov for og fra færøsk side et udtrykt ønske om en modernisering og ajourføring af det udlændingeretlige regelsæt, der gælder for Færøerne.

Færøernes lagting besluttede den 17. februar 1994, at udlændingeloven kunne sættes i kraft for Færøerne. Den på daværende tidspunkt gældende affattelse af udlændingeloven er omfattet af lagtingets beslutning.

Udlændingestyrelsen har efterfølgende i samarbejde med Rigsombudet, landfogeden og repræsentanter for det færøske landsstyre udarbejdet et udkast til kongelig anordning, der også tager højde for ændringer af udlændingeloven, der er sket siden 17. februar 1994.

På baggrund af drøftelser med Færøernes landsstyre lægges der med nærværende udkast til kongelig anordning om ikrafttræden for Færøerne af udlændingeloven op til, at Færøerne fortsat skal betragtes som et fra Danmark og Grønland adskilt rejse- og opholdsområde. Dette er en videreførsel af den gældende retstilstand.

Anordningsudkastet indebærer således, at ophold på Færøerne for ikke-nordiske visumpligtige udlændinge kræver et særligt visum til Færøerne og for ikke-nordiske udlændinge en særlig opholdstilladelse på Færøerne, der til gengæld ikke giver ret til ophold uden for Færøerne. Tilsvarende gælder i relation til arbejdstilladelser. Inddragelse og bortfald sker alene i forhold til opholds- og arbejdstilladelsen på Færøerne, ligesom udvisning og afvisning alene sker i forhold til Færøerne og ikke i sig selv berører udlændingens ret til ophold uden for Færøerne. Udlændinge med indrejseforbud til Færøerne vil dog i lighed med udlændinge med indrejseforbud til et andet nordisk land end Danmark ikke kunne indrejse i de øvrige landsdele uden særlig tilladelse. Udsendelse kan ske fra både Færøerne og Dan-

mark, idet en asylansøger på Færøerne efter anordningsudkastet vil skulle overføres til Danmark under asylsagens behandling, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. nedenfor, ligesom der efter de gældende regler er mulighed for, at en udlænding, der er dømt for strafbart forhold på Færøerne, kan overføres til strafafsoning i Danmark.

Med anordningsudkastet lægges der endvidere efter færøsk ønske op til, at afgørelser efter loven træffes af de relevante danske myndigheder. Det foreslås dog, at Udlændingestyrelsen, forinden afgørelse træffes, kan indhente en udtalelse fra Færøernes landsstyre vedrørende den pågældende sag, og at der ved Flygtningenævnets behandling af sager, hvor der søges om asyl på Færøerne, medvirker en repræsentant fra Færøernes landsstyre i stedet for repræsentanten fra Indenrigsministeriet. I de tilfælde, hvor afgørelse træffes af domstolene, lægges der med anordningsudkastet op til, at afgørelse træffes af Færøernes ret.

Med anordningsudkastet lægges der endvidere efter færøsk ønske og efter ønske fra Udlændingestyrelsen op til, at asylansøgere på Færøerne efter Udlændingestyrelsens bestemmelse, medmindre særlige grunde taler derimod, overføres til indkvarteringscentre i Danmark, jf. anordningsudkastets § 42 a, stk. 1. Herved sikres, at asylansøgeren kan modtage de samme undervisnings- og aktiveringstilbud som asylansøgere i Danmark, og at asylansøgeren kan være til stede under udlændingemyndighedernes behandling af asylsagen. Erfaringsmæssigt er der endvidere så få asylansøgere på Færøerne, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at drive indkvarteringscentre på Færøerne.

Den danske udlændingelovs henvisninger til andre regelsæt er endvidere justeret i lyset af retstilstanden på Færøerne.

Efter færøsk ønske og efter aftale med Sekretariatet for Retsinformation og Justitsministeriet er anordningsudkastet udformet således, at der med den paragrafnummering, der kendes fra den danske udlændingelov, er foretaget en gennemskrivning af de bestemmelser, der sættes i kraft for Færøerne. De i forhold til den danske udlændingelov foretagne afvigelser er markeret i anordningsudkastet. Den endelige anordningstekst vil efter aftale med Sekretariatet for Retsinformation og Justitsministeriet ikke indeholde markering af afvigelserne i forhold til den danske udlændingelov.

I det følgende gennemgås de enkelte bestemmelser i den danske udlændingelov. Der foretages for hver enkelt bestemmelse en gennemgang af indholdet af den danske bestemmelse, en gennemgang af de gældende regler på området for Færøerne samt en gennemgang af, i hvilket omfang den danske bestemmelse foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. I tilfælde af afvigelser i forhold til den danske udlændingelov gives en begrundelse herfor.

Der vil på et senere tidspunkt blive oversendt et andet udkast til anordning om ikraftsættelse for Færøerne af de ændringer af den danske udlændingelov, der følger af lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.) som ændret ved lov nr. 473 af 3. juli 1998 og lov .nr. 140 af 17. marts 1999, med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Kapitel 1. Udlændinges indrejse og ophold i Danmark

§ 1

Efter § 1 i den danske udlændingelov kan statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet.

Bestemmelsen er en kodificering af bestemmelsen herom i Den nordiske Paskontroloverenskomst, som med virkning fra den 1. januar 1961 blev udvidet til også at omfatte Færøerne. Bestemmelsen svarer således til den for Færøerne gældende retstilstand.

§ 1 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog er præciseret, at bestemmelsen alene vedrører indrejse og ophold på Færøerne. Dette er en konsekvens af, at Færøerne betragtes som et fra Danmark og Grønland adskilt rejse- og opholdsområde.

Vedrørende § 2 i den danske udlændingelov

§ 2 i den danske udlændingelov fastsætter særlige regler for indrejse og ophold i Danmark for EF/EØS-statsborgere og for udlændinge, der i øvrigt er omfattet af EF-reglerne.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse, da Færøerne ikke er medlem af EU.

§ 2 i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 3

Efter § 3 i den danske udlændingelov kan udlændinge, der er fritaget for visum, indrejse og opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder fra indrejsen. I dette tidsrum fradrages dog den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark eller et andet nordisk land. Har udlændingen opholdstilladelse i et andet nordisk land, fradrages alene den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark.

Bestemmelsen svarer i forenklet form til de for Færøerne gældende regler, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 3, stk. 2 og 3.

§ 3 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog er præciseret, at udlændinge, der er visumfri, alene er visumfri ved indrejse på Færøerne.

Efter den gældende retstilstand for Færøerne er udlændinge, der er visumfri ved indrejse til Danmark, i samme omfang visumfri ved indrejse til Færøerne. Med ikraftsættelsen af § 3 for Færøerne i den foreslåede affattelse påtænkes ingen ændring heri. Bestemmelsen åbner dog mulighed for efter ønske fra Færøernes landsstyre at træffe særskilt bestemmelse om viseringsfrihed eller visumtvang for Færøerne.

§ 4

Efter § 4 i den danske udlændingelov skal udlændinge have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark, medmindre de er visumfri. En udlænding må ikke opholde sig i Danmark ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum. Visum kan gives med ret til indtil i alt 3 måneders ophold inden for et nærmere fastsat tidsrum.

Bestemmelsen svarer i al væsentlighed til de for Færøerne gældende regler, jf. herved lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 3, stk. 1, og den for Færøerne gældende udlændingebekendtgørelse § 6 og § 19, stk. 2.

§ 4 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog er præciseret, at udlændinge med visum til Færøerne alene kan indrejse og opholde sig på Færøerne.

Det bemærkes, at efter den gældende retstilstand gælder et visum udstedt af en dansk myndighed ikke for Færøerne, medmindre dette er udtrykkeligt anført, jf. den gældende danske udlændingebekendtgørelse § 38. Ved den foreslåede affattelse af § 4 opretholdes Færøerne som et fra Danmark og Grønland adskilt rejse- og opholdsområde, således at der skal udstedes særskilt visum til Færøerne.

§ 5

Af § 5, stk. 1, i den danske udlændingelov fremgår, at udlændinge, der ikke er statsborgere i et andet nordisk land, kun må opholde sig i Danmark ud over de i §§ 2-4 angivne tidsrum, såfremt de har opholdstilladelse. § 5, stk. 2, indeholder en bemyndigelse til indenrigsministeren til at fastsætte regler om, at børn under 18 år, der har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, er fritaget for opholdstilladelse.

Bestemmelsens stk. 1 findes tilsvarende i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 3, stk. 1 og 2, sammenholdt med den for Færøerne gældende udlændingebekendtgørelse § 18 og § 19, stk. 1 og 2. Bestemmelsens stk. 2 genfindes ikke i de for Færøerne gældende regler.

§ 5 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet personkredsen dog angives som ikke-nordiske udlændinge, ligesom det er præciseret, at ophold på Færøerne kræver en særlig opholdstilladelse på Færøerne. Det foreslås endvidere, at udnyttelse af bemyndigelsesadgangen i § 5, stk. 2, forudsætter forudgående forhandling med Færøernes landsstyre.

Vedrørende § 6 i den danske udlændingelov

§ 6 i den danske udlændingelov vedrører meddelelse af opholdstilladelse til udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne.

§ 6 i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, da Færøerne ikke er medlem af EU.

§ 7

§ 7 i den danske udlændingelov giver retskrav på asyl i Danmark til såvel en udlænding, der er omfattet af FN's flygtningekonvention af 28. juli 1951 (en konventionsflygtning), som en udlænding, hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrunnet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland (en de facto-flygtning), jf. § 7, stk. 1 og 2.

Efter § 7, stk. 3, kan asyl nægtes, hvis et andet land end Danmark må betragtes som nærmest til at yde den pågældende beskyttelse.

Efter § 7, stk. 4, 1. pkt., har en udlænding, der befinder sig uden for Danmarks grænser, retskrav på asyl i Danmark, såfremt udlændingen er konventionsflygtning eller de facto-flygtning, og såfremt Danmark må betragtes som nærmest til at yde den pågældende beskyttelse. Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen opholder sig i et andet EF-land, jf. § 7, stk. 4, 2. pkt.

Endelig fastsættes det i § 7, stk. 5, at en udlænding, der er afvist eller udvist i henhold til § 48, stk. 2, kun kan gives opholdstilladelse efter § 7, stk. 4.

Efter de for Færøerne gældende regler må politiet ikke afvise eller udvise en udlænding, der påberåber sig at være politisk flygtning, men skal snarest forelægge spørgsmålet for indenrigsministeren til afgø-

relse, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 2, stk. 4 og § 6, stk. 3. Loven indeholder ikke nærmere retningslinier for, hvornår en asylansøger skal meddeles opholdstilladelse, ligesom den ikke indeholder nogen nærmere afgrænsning af flygtningebegrebet.

I 1964 blev Færøerne omfattet af FN's flygtningekonvention, og § 7, stk. 1, i den danske udlændingelov må derfor anses for dækket af den gældende retstilstand på Færøerne. Derudover har Dansk Flygtningehjælp oplyst, at der i enkelte sager om asylansøgninger indgivet på Færøerne siden 1983 er blevet meddelt B-status svarende til de facto-status efter den danske udlændingelov § 7, stk. 2. Navnlig § 7, stk. 3 og 4, må dog betragtes som væsentlige nyskabelser i forhold til den for Færøerne gældende retstilstand.

§ 7 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at asyl på Færøerne kan nægtes, hvis Danmark eller Grønland må anses som første asylland, og at asyl på Færøerne kan gives til asylansøgere i Danmark eller Grønland, hvis Færøerne må anses som første asylland, jf. bestemmelsens stk. 3 og 4.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i § 7, stk. 4, 2. pkt., ikke sættes i kraft for Færøerne, da bestemmelsen er en konsekvens af Danmarks tiltrædelse af Dublin-konventionen, og Færøerne, der ikke er medlem af EU, ikke er tilsluttet denne konvention.

Vedrørende § 8 i den danske udlændingelov

Efter § 8 i den danske udlændingelov gives der opholdstilladelse til udlændinge, der kommer hertil som led i en aftale med UNHCR eller lignende international aftale. Bestemmelsen er en kodificering af den retstilstand, der blev skabt ved en regeringsbeslutning i juni 1978 om indførelsen af en årlig kvote for modtagelse og integration af flygtninge i Danmark.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 8 i den danske udlændingelov foreslås på baggrund af drøftelser med Færøernes landsstyre ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 9

§ 9 i den danske udlændingelov regulerer adgangen til opholdstilladelse i Danmark på grundlag af navnlig familiemæssig, men også arbejdsmæssig eller anden tilknytning her til landet.

§ 9, stk. 1, giver retskrav på opholdstilladelse til en række persongrupper, når nærmere angivne betingelser er opfyldt, jf. hertil også § 9, stk. 4, 7, 8, 9 og 10. Persongrupperne med retskrav på opholdstilladelse omfatter dels udlændinge med tidligere dansk indfødsret (nr. 1), dels faste samlever og ægtefæller over 18 år til en i Danmark fastboende person over 18 år, idet herboende indvandrere dog skal have haft tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark i de sidste 3 år (nr. 2). Omfattet af retskravet er endvidere mindreårige børn af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle (nr. 3) og endelig forældre over 60 år til et dansk eller nordisk barn eller et barn med opholdstilladelse som flygtning (nr. 4).

Efter § 9, stk. 2, kan der meddeles opholdstilladelse til andre udlændinge, hvis udlændingen uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person (nr. 1), hvis væsentlige hensyn af humanitær karakter taler derfor (nr. 2), hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervmæssige hensyn taler derfor (nr. 3), eller hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor, herunder at udsendelse ikke har været mulig i mindst 18 måneder (nr. 4).

Endelig kan der under særlige omstændigheder meddeles opholdstilladelse til visse udlændinge fra det tidligere Jugoslavien, der ikke er meddelt asyl her i landet (nr. 5 og 6).

§ 9, stk. 3 og 4, regulerer spørgsmålet om, hvornår der kan eller skal stilles forsørgelseskrav til den person, der bor i Danmark, ved familiesammenføring med en slægtning.

Efter § 9, stk. 5, skal offentlig hjælp, der ydes en udlænding med opholdstilladelse efter familiesammenføringsreglerne, inddrives hos den person, der har påtaget sig at forsørge ansøgeren.

Af § 9, stk. 6-8, fremgår, at opholdstilladelse efter § 9 som udgangspunkt skal være opnået inden udlændingens indrejse i Danmark, bortset fra opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9, stk. 2, nr. 2. Under visse nærmere angivne omstændigheder kan ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 dog indgives, behandles og tillægges opsættende virkning efter udlændingens indrejse i Danmark.

Endelig er der ifølge § 9, stk. 9 og 10, ikke retskrav på opholdstilladelse på baggrund af pro forma-ægteskaber og arrangerede ægteskaber.

Ifølge § 9, stk. 11, 1. pkt., afgiver kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den person, der bor i Danmark, er i stand til at forsørge ansøgeren. § 9, stk. 11, 2. pkt., indeholder en bemyndigelse til indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den person, der bor i Danmark, er i stand til at forsørge ansøgeren, og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter 1. pkt. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 421 af 10. maj 1999 om beregning af forsørgelsessevne.

De for Færøerne gældende regler indeholder ingen bestemmelser om, efter hvilke kriterier en udlænding kan meddeles opholdstilladelse på Færøerne. Det fremgår således alene af lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 4, jf. §§ 1-3, at for så vidt der kræves tilladelse til indrejse eller udrejse eller ophold træffes afgørelse herom af indenrigsministeren eller af den politimyndighed, ministeren bemyndiger hertil.

I praksis har imidlertid blandt andet bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder særligt artikel 8 om retten til respekt for privat- og familieliv, været retningsgivende for udlændingemyndighedernes skønsmæssige beføjelser efter udlændingelovgivningen og således også i forhold til den på Færøerne gældende retstilstand. Endvidere udviklede udlændingemyndighederne inden vedtagelsen af den danske udlændingelov i 1983 en differentieret praksis for meddelelse af opholdstilladelser. Efter denne praksis, som fortsat gælder for Færøerne, tages der hensyn til forhold af familiemæssig, erhvervmæssig og beskæftigelsesmæssig karakter ved vurderingen af, om en udlænding skal meddeles opholdstilladelse i landet. Den danske udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 2, er dog ikke omfattet af denne praksis.

§ 9 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at familiesammenføring efter § 9, stk. 1, nr. 2-4, og stk. 2, nr. 1, alene kan ske med en på Færøerne fastboende person.

Efter § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, vil en fastboende reference, der ikke er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning, kun kunne opnå ægtefællesammenføring, hvis vedkommende i mindst 3 år har haft tidsubegrænset opholdstilladelse på Færøerne. Da fastboende udlændinge på Færøerne efter de for Færøerne gældende regler ikke har retskrav på tidsubegrænset opholdstilladelse efter en periode, foreslås det ved anvendelsen af bestemmelsen at skulle være afgørende, hvor længe de fastboende udlændinge ville have været berettiget til tidsubegrænset opholdstilladelse efter de foreslåede regler.

For så vidt angår § 9, stk. 2, nr. 3, bemærkes, at arbejdsmarkedsforhold er et færøsk særanliggende. Efter Udlændingestyrelsens gældende praksis meddeles der alene opholds- og arbejdstilladelse på Færøerne til en udenlandsk statsborger med henblik på beskæftigelse dér, såfremt det pågældende ansættelsesforhold kan anbefales af det færøske hjemmestyre, der høres via landfogeden. Denne praksis forudsættes videreført ved anvendelsen af § 9, stk. 2, nr. 3, der foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven i uændret form. En sådan høringsprocedure af det færøske hjemmestyre er hjemlet i § 46, stk. 4, der foreslås indføjet ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, jf. nærmere herom under § 46.

Endvidere foreslås det, at § 9, stk. 2, nr. 5 og 6, ikke sættes i kraft for Færøerne. § 9, stk. 2, nr. 5, i den danske udlændingelov vedrører således udlændinge med opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., der ikke gælder for Færøerne, jf. denne lovs § 20. § 9, stk. 2, nr. 6, i den danske udlændingelov vedrører udlændinge fra det tidligere Jugoslavien, der inden den 11. oktober 1995 har indgivet ansøgning om asyl i Danmark, og som er blevet meddelt endeligt afslag herpå. Bestemmelserne er derfor ikke relevante for Færøerne.

I § 9, stk. 5, foreslås det, at "lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark" erstattes med "lov for Færøerne om offentlig forsorg", da lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven) ikke gælder for Færøerne, jf. integrationslovens § 68. Lov for Færøerne om offentlig forsorg er den færøske pendant til den danske lov om aktiv socialpolitik.

I § 9, stk. 5, foreslås det endvidere, at Almanna- og Heilsustyrir er den myndighed, der skal inddrive betaling hos en på Færøerne boende reference for offentlig hjælp, der er udbetalt til en udlænding, som referencen har påtaget sig at forsørge.

I § 9, stk. 6, foreslås det, at ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2, kan indgives af personer, der opholder sig såvel på Færøerne som i Danmark. Det hænger sammen med, at der ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven foreslås indført en ny bestemmelse i § 42 a, stk. 1, hvorefter der gives adgang til at overflytte asylansøgere fra Færøerne til Danmark under asylsagens behandling, jf. nærmere herom under § 42 a. Meddeles en udlænding, der har ansøgt om asyl på Færøerne, afslag på sin ansøgning under sit ophold i Danmark, bør den pågældende forinden udrejsen eller udsendelsen af Danmark have adgang til at søge opholdstilladelse på Færøerne efter § 9, stk. 2, nr. 2, på lige fod med en asylansøger, der ikke er blevet overflyttet til Danmark.

I § 9, stk. 7, foreslås det præciseret, at alene lovligt ophold på Færøerne vil kunne berettige en udlænding til efter sin indrejse at indgive ansøgning om opholdstilladelse på Færøerne.

Endelig foreslås det i § 9, stk. 11, at det er Færøernes landsstyre, der afgiver udtalelse til Udlændingestyrelsen om på Færøerne boende personers forsørgelsesevne. Det foreslås endvidere, at udnyttelse af bemyndigelsesadgangen forudsætter forudgående forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 10

Efter § 10, stk. 1, i den danske udlændingelov kan der kun, når særlige grunde taler derfor, gives opholdstilladelse efter §§ 6-9, hvis udlændingen er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen var sket i Danmark, hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning efter reglerne i kapitel 4, eller hvis udlændingen på grund af smitsom sygdom eller alvorligere sjælelig forstyrrelse må antages at frembyde fare eller væsentlige ulemper for sine omgivelser.

Ifølge § 10, stk. 2, kan opholdstilladelse til udlændinge, som har indrejseforbud, gives efter reglerne i §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde taler derimod. Endvidere kan opholdstilladelse undtagelsesvis gives efter §§ 6 og 9, når ganske særlige grunde taler derfor, dog tidligst 2 år efter udrejsen.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i de for Færøerne gældende regler, hvilket bl.a. hænger sammen med, at der efter de for Færøerne gældende regler gives opholdstilladelse eller afslag herpå efter en skønsmæssig vurdering.

§ 10 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog er præciseret, at § 10, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse, hvis udlændingen uden for Færøerne er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning fra Færøerne, såfremt pådømmelsen var sket på Færøerne, og at alene indrejseforbud til Færøerne kan udelukke opholdstilladelse på Færøerne under betingelserne i § 10, stk. 2.

§ 11

Ifølge § 11, stk. 1, i den danske udlændingelov gives en opholdstilladelse med henblik på varigt eller midlertidigt ophold, og opholdstilladelsen kan tidsbegrænses. Efter § 11, stk. 2, forlænges en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er meddelt med henblik på varigt ophold, efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage den.

Tidsbegrænset opholdstilladelse er betinget af, at udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet i Danmark de sidste 3 år, eller at væsentlige hensyn afgørende taler for at imødekomme ansøgningen. Tidsbegrænset opholdstilladelse er endvidere som udgangspunkt betinget af, at udlændingen har gennemført et tilbudt introduktionsprogram efter integrationsloven, at pågældende ikke under sit ophold i Danmark har begået kriminalitet af en vis grovhed, og at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr., medmindre udlændingen har indgivet og overholder en aftale om afvikling af gælden. Reglerne herom findes i den danske udlændingelovs § 11, stk. 3-6, der i henhold til bemyndigelsen i lovens § 11, stk. 7, kan udmøntes i en bekendtgørelse udstedt af indenrigsministeren.

§ 11, stk. 8, regulerer registrering af udlændinges opholdsgrundlag. § 11, stk. 9, vedrører udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende regler.

§ 11 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at tidsbegrænset opholdstilladelse alene gives til udlændinge med opholdstilladelse på Færøerne, der i mindst 3 år har boet på Færøerne.

Det foreslås endvidere, at § 11, stk. 5, nr. 1, der stiller krav om gennemførelse af et tilbudt introduktionsprogram efter integrationsloven for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, ikke sættes i kraft for Færøerne, da integrationsloven ikke gælder for Færøerne, jf. integrationslovens § 68.

For så vidt angår § 11, stk. 5, nr. 2, om afholdelse fra kriminalitet af en vis grovhed som betingelse for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, foreslås denne betingelse begrænset til at omfatte kriminalitet begået under ophold på Færøerne. Kriminalitet begået og pådømt under ophold i Danmark eller Grønland vil således ikke kunne danne grundlag for afslag på tidsbegrænset opholdstilladelse på Færøerne. Dette er en konsekvens af, at Færøerne fortsat skal betragtes som et fra Danmark og Grønland adskilt rejse- og opholdsområde.

I § 11, stk. 7, foreslås det præciseret, at udnyttelse af bemyndigelsesadgangen forudsætter forudgående forhandling med Færøernes landsstyre. Endvidere foreslås det, at henvisningen til kommunalbestyrelsens udtalelse efter integrationslovens § 52 ikke medtages, da integrationsloven ikke gælder for Færøerne. Det foreslås endelig, at der henvises til "de danske regler for regulering af beløbet, jf. lov om en satsreguleringsprocent", da denne lov ikke gælder for Færøerne.

I § 11, stk. 8, 1. pkt., foreslås det, at registrering af opholdsgrundlaget sker i folkeregistret på Færøerne og ikke i Det Centrale Personregister (CPR), da den danske lov om folkeregistrering ikke gælder for Færøerne, jf. § 14 i den gældende danske lov om folkeregistrering (lovbekendtgørelse nr. 525 af 30. juni 1998). Det er endvidere præciseret, at det er landfogeden, der foranstalter registreringen i det færøske folkeregister.

Ligeledes foreslås det, at 3. og 4. pkt. i § 11, stk. 8, ikke sættes i kraft for Færøerne, idet de pågældende bestemmelser om tidspunktet for registrering af en spontan asylansøger, der meddeles opholdstilladelse, er snævert knyttet til kommunernes overtagelse af ansvaret for integrationsindsatsen, der blev gennemført med integrationsloven, som ikke gælder for Færøerne.

Endelig foreslås § 11, stk. 9, der vedrører udlændinge, som er omfattet af EF-reglerne, ikke sat i kraft for Færøerne, idet Færøerne ikke er medlem af EU.

§ 12

§ 12 i den danske udlændingelov giver indenrigsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om opholdstilladelse, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed, og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet. Bemyndigelsen er udnyttet i den for Danmark gældende udlændingebekendtgørelse, der for tiden er under revision.

Den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. indeholder i § 21 en bemyndigelse for indenrigsministeren til efter forhandling med den eller de ministre, hvis område spørgsmålet måtte vedrøre, at fastsætte almindelige lempelser i bestemmelserne om opholds- og arbejdstilladelse for udlændinge.

§ 12 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at udnyttelse af bemyndigelsesadgangen forudsætter forudgående forhandling med Færøernes landsstyre.

Kapitel 2. Arbejde

§ 13

Efter § 13, stk. 1, 1. pkt., i den danske udlændingelov må udlændinge ikke uden tilladelse tage arbejde her i landet. Efter § 13, stk. 1, 2. pkt., kræves arbejdstilladelse tillige til beskæftigelse på dansk skib eller luftfartøj, der som led i rutefart eller i øvrigt regelmæssigt ankommer til dansk havn eller lufthavn. § 13, stk. 2, giver indenrigsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser om, i hvilket omfang arbejdstilladelse kræves til arbejde på søterritoriet eller kontinentalsoklen.

Efter de for Færøerne gældende regler kræves der tilladelse til at arbejde på Færøerne, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 9.

§ 13 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog er præciseret, at arbejdstilladelse alene udstedes til arbejde på Færøerne.

Det foreslås endvidere præciseret, at arbejdstilladelse til beskæftigelse på skib vedrører færøsk registrerede skibe, idet skibsregistrering er et færøsk særanliggende, hvilket indebærer, at skibe, der er optaget i det færøske skibsregister, sejler under færøsk flag. Endvidere vil der ikke kunne blive tale om tilladelse til beskæftigelse på færøsk luftfartøj, idet der ikke findes færøsk registrerede fly. Det færøsk ejede flyselskab Atlantic Airways har fly indregistreret i Danmark.

Udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen i § 13, stk. 2, foreslås endelig at forudsætte forudgående forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 14

§ 14 i den danske udlændingelov indeholder en række undtagelser til kravet om arbejdstilladelse i § 13.

Fritaget for arbejdstilladelse er således efter § 14, stk. 1, statsborgere i et andet nordisk land end Danmark (nr. 1), udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne (nr. 2), udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse (nr. 3), udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse som flygtninge, i medfør af tidligere dansk indfødsret eller i medfør af familiesammenføringsreglerne, samt udlændinge med humanitær opholdstilladelse (nr. 4) eller under nærmere angivne betingelser udlændinge med opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4 (nr. 5-7).

Herudover kan indenrigsministeren i medfør af § 14, stk. 2, bestemme, at andre udlændinge er fritaget for arbejdstilladelse.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke regler om fritagelse for arbejdstilladelse, men efter lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 21 kan indenrigsministeren efter forhandling med den eller de ministre, hvis område spørgsmålet måtte vedrøre, fastsætte almindelige lempelser i bestemmelserne om opholds- og arbejdstilladelse for udlændinge.

§ 14 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet § 14, stk. 1, nr. 2, vedrørende udlændinge omfattet af EF-reglerne dog ikke medtages.

Udnyttelse af bemyndigelsesadgangen i § 14, stk. 2, foreslås at forudsætte forudgående forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 15

Efter § 15, stk. 1, i den danske udlændingelov kan der knyttes betingelser til en arbejdstilladelse. I § 15, stk. 2, bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om arbejdstilladelser, herunder om tilladelsernes indhold og varighed og om de betingelser, der kan knyttes til en tilladelse. Bemyndigelsen er udnyttet i den danske udlændingebekendtgørelse, der for tiden er under revision.

Efter § 21 i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. kan indenrigsministeren efter forhandling med den eller de ministre, hvis område spørgsmålet måtte vedrøre, fastsætte almindelige lempelser i bestemmelserne om opholds- og arbejdstilladelse for udlændinge.

§ 15 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at udnyttelse af bemyndigelsesadgangen i § 15, stk. 2, forudsætter forudgående forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 16

§ 16, stk. 1, i den danske udlændingelov bemyndiger arbejdsministeren til at fastsætte regler om, at en udlænding, som har arbejdstilladelse eller er fritaget herfor, skal være medlem af en arbejdsløshedskasse, og om, at den, der beskæftiger en udlænding, skal underrette arbejdsformidlingen. Efter § 16, stk. 2, påhviler det den, der beskæftiger en udlænding, på begæring at meddele vedkommende myndighed de nødvendige oplysninger til konstatering af, om udlændingen arbejder lovligt her i landet.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 16, stk. 1, i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet arbejdsmarkedsforhold er et færøsk særanliggende, hvorfor bemyndigelser på området alene bør fastsættes ved lagtingslov.

§ 16, stk. 2, i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

Kapitel 3. Bortfald og inddragelse af opholdstilladelser og arbejdstilladelser

§ 17

§ 17 i den danske udlændingelov regulerer spørgsmålet om, hvornår en opholdstilladelse bortfalder. Det sker efter § 17, stk. 1, når en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark, eller når udlændingen har opholdt sig uden for Danmark i et nærmere angivet tidsrum, der afhænger af længden af opholdet her i landet. Ifølge § 17, stk. 2, kan det dog efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen ikke skal anses for bortfaldet. Efter § 17, stk. 3, bortfalder en opholdstilladelse, der er meddelt efter udlændingelovens §§ 7-8 (asyl), først, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 17 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret i § 17, stk. 1, at en opholdstilladelse på Færøerne bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl på Færøerne eller opholder sig uden for Færøerne i et nærmere angivet tidsrum. Det er endvidere præciseret i § 17, stk. 3, at en opholdstilladelse, der er meddelt efter reglerne om flygtninge, bortfalder, såvel når pågældende har opnået beskyttelse i Grønland og Danmark, som når der er opnået beskyttelse i et tredje land.

Vedrørende § 17 a i den danske udlændingelov

§ 17 a blev indsat i den danske udlændingelov ved lov nr. 464 af 30. juni 1993. Bestemmelsen blev herefter ændret ved § 16 i lov nr. 353 af 2. juni 1999 (Repatrieringsloven). Den ændrede affattelse af bestemmelsen træder først i kraft den 1. januar 2000. I det efterfølgende refereres til § 17 a i den affattelse, som træder i kraft den 1. januar 2000.

§ 17 a i den danske udlændingelov indeholder nærmere regler om fortrydelsesretten for udlændinge, der vender tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varigt ophold dér (repatrierer). Efter bestemmelsen tilfalder fortrydelsesretten flygtninge og flygtningelignende personer (udlændinge, der efter afslag på asyl har opnået opholdstilladelse på et andet nærmere angivet grundlag) samt udlændinge med opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til flygtninge og flygtningelignende personer, der repatrierer.

Det følger herefter af § 17 a, stk. 1, at uanset om de pågældende personer repatrierer - og deres opholdstilladelse dermed anses for bortfaldet efter § 17 i den danske udlændingelov - anses de pågældendes opholdstilladelse først for bortfaldet, når de pågældende har opholdt sig uden for Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Efter § 17 a, stk. 2, kan fortrydelsesretten efter ansøgning udstrækkes med endnu 12 måneder. Det følger endvidere af § 17 a, stk. 3, at fortrydelsesretten kun tilfalder udlændinge med opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til flygtninge eller flygtningeliggende personer, såfremt de pågældende repatrierer sammen med hovedpersonen.

§ 17 a, stk. 4 og 5, vedrører fortrydelsesret for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, (visse personer fra det tidligere Jugoslavien) samt hertil familiemæssigt knyttede udlændinge.

Endelig følger det af § 17 a, stk. 6, at fortrydelsesretten kun kan udnyttes én gang.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse om fortrydelsesret ved repatriering.

§ 17 a i den danske udlændingelov foreslås på baggrund af drøftelser med Færøernes landsstyre ikke sat i kraft for Færøerne. Det bemærkes, at bestemmelserne om økonomisk støtte i repatrieringsloven ikke gælder for Færøerne, jf. repatrieringslovens § 19.

§ 18

Efter § 18 i den danske udlændingelov bortfalder en opholdstilladelse, når der af forsørgelsesmæssige grunde er truffet afgørelse om, at en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold, skal hjemsendes.

Bestemmelsen i § 18 er begrundet i § 3, stk. 4, i den danske lov om aktiv socialpolitik, hvoraf det fremgår, at Den Sociale Sikringsstyrelse kan træffe afgørelse om hjemsendelse af en udlænding, der får behov for vedvarende hjælp til forsørgelse.

§ 3, stk. 4, i den danske lov om aktiv socialpolitik findes tilsvarende i lov for Færøerne om offentlig forsorg § 1, stk. 4, hvorefter landsstyrets socialforvaltning kan træffe bestemmelse om, hvorvidt en udlænding, der ydes mere end rent midlertidig hjælp, skal hjemsendes.

Efter § 6, stk. 1, nr. 3, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. kan politiet endvidere udvise en udlænding, når den pågældende ikke er i besiddelse af fornødne midler til sit underhold, medmindre vedkommende har adgang til forsørgelse her i landet efter den sociale lovgivning eller bestemmelse i henhold til denne.

§ 18 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 19

§ 19 i den danske udlændingelov regulerer udlændingemyndighedernes mulighed for at inddrage en opholdstilladelse. Inddragelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse kan således ske efter § 19, stk. 1, når det grundlag, som er angivet i tilladelsen eller ansøgningen, var urigtigt eller ikke længere er til stede, når udlændingen ikke har fornødent pas eller anden rejselegitimation, der giver adgang til tilbagerejse til udstederlandet, når udtrykkeligt tilkendegivne betingelser for en opholds- eller arbejdstilladelse ikke overholdes, eller når en for opholdstilladelsen stillet betingelse om, at den herboende person godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, ikke længere kan opfyldes.

En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse, der er opnået ved svig, kan altid inddrages, jf. § 19, stk. 2.

§ 19, stk. 3, indeholder særlige regler om inddragelse af opholdstilladelse for udlændinge omfattet af EF-reglerne.

Det følger endvidere af § 19, stk. 4, at der ved inddragelse af en opholdstilladelse skal der tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende af de grunde, der er anført i udlændingelovens § 26, stk. 1.

Endelig skal der efter § 19, stk. 5, ved inddragelse af en opholdstilladelse, der er meddelt en ægtefælle eller en samlever til en herboende person, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget (ægteskabet eller samlivet) er bortfaldet som følge af, at den pågældende udlænding har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke regler om inddragelse af opholdstilladelser, men det er forudsat i forarbejderne til lov om udlændinges adgang til landet m.v., at inddragelse kan ske. Dertil kommer, at udvisning af en udlænding, der har opholdstilladelse, i sig selv indebærer en inddragelse af tilladelsen.

§ 19 foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Bestemmelsens stk. 3 vedrørende udlændinge omfattet af EF-reglerne foreslås dog ikke medtaget, da Færøerne ikke er medlem af EU. Endvidere er det i § 19, stk. 5, præciseret, at udlændingen skal have været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. på Færøerne.

§ 20

Efter § 20 i den danske udlændingelov kan en opholdstilladelse, der er meddelt en udlænding, som er kommet til landet som led i en omfattende indstrømning af flygtninge, inddrages, såfremt tredjeland har erklæret sig villigt til at modtage og yde den pågældende beskyttelse, eller de omstændigheder, der begrundede opholdstilladelsen, klart er bortfaldet.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i de for Færøerne gældende regler.

§ 20 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog er præciseret, at en opholdstilladelse, der er meddelt under de nævnte omstændigheder, kan inddrages, såvel hvis Grønland og Danmark som hvis et tredjeland har erklæret sig villigt til at modtage og yde den pågældende udlænding beskyttelse.

§ 21

Efter § 21 i den danske udlændingelov bortfalder en arbejdstilladelse, når udlændingens opholdstilladelse bortfalder eller inddrages.

En tilsvarende udtrykkelig regel herom findes ikke i de for Færøerne gældende regler.

§ 21 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

Kapitel 4. Udvisning

Udvisning efter den danske udlændingelovs regler kan ske ved dom eller ved administrativ beslutning.

Udvisning ved dom kan således ske efter §§ 22-24 i den danske udlændingelov, hvis udlændingen findes skyldig i et strafbart forhold. Afgørelsen træffes af retten efter anklagemyndighedens påstand i forbindelse med straffesagen.

Udvisning ved administrativ beslutning kan ske efter §§ 25-25 b i den danske udlændingelov. Beslutning herom træffes af Udlændingestyrelsen som 1. instans med klageadgang til Indenrigsministeriet.

Er grundbetingelserne i de nævnte bestemmelser opfyldt, skal der ved afgørelser om udvisning inddrages en række obligatoriske hensyn, der nærmere er opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1. Hensynene skal inddrages såvel ved udvisning ved dom som ved administrativ udvisning.

Grundprincippet i den danske udlændingelovs almindelige regler om udvisning ved dom som følge af strafbart forhold er en trappestigemodel, hvorefter der sker en trinvis skærpelse af grundbetingelserne for udvisning af udlændinge med hensyn til den idømte frihedsstrafs længde og karakter, jo længere udlændingen har opholdt sig lovligt i Danmark. Dog gælder der ved visse særligt alvorlige kriminalitetsformer en udvidet adgang til udvisning ved dom.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke regler om udvisning ved dom. Udvisning sker således ved administrativ beslutning truffet af enten politiet eller indenrigsministeren, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. §§ 5 og 6. Udvisningsreglerne i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. indeholder ikke en graduering af betingelserne for udvisning knyttet til varigheden af udlændingens ophold i landet. Endelig indeholder den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. ikke en udtrykkelig bestemmelse svarende til den danske udlændingelovs § 26, stk. 1.

De enkelte bestemmelser i den danske udlændingelovs kapitel 4 om udvisning gennemgås nedenfor:

§ 22

§ 22 i den danske udlændingelov indeholder grundbetingelserne for, hvornår en udlænding, som har haft lovligt ophold i mere end de sidste syv år, og en udlænding med opholdstilladelse som flygtning, kan udvises ved dom.

Disse grupper af udlændinge kan således udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst fire års fængsel (nr. 1) eller for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst to års fængsel (nr. 2). Udvisning kan endvidere ske, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst to års fængsel og tidligere er blevet idømt ubetinget fængselsstraf i Danmark (nr. 3).

Ved visse særlige kriminalitetsformer gælder der en udvidet adgang til udvisning ved dom. Udvisning kan således ske, hvis udlændingen idømmes ubetinget frihedsstraf for narkotikakriminalitet (nr. 4), menneskesmugling (nr. 5) eller mord, voldtægt, grov vold, røveri, vold mod personer i offentlig tjeneste, brandstiftelse, fly- og skibskapring, grov ulovlig frihedsberøvelse, incest over for børn og andre tilsvarende forbrydelser mod kønssædeligheden, hensynsløs smitte med livstruende sygdom og grov berigelseskriminalitet (nr. 6).

Generelt gælder det, at en udlænding også kan udvises, hvis udlændingen i stedet for ubetinget frihedsstraf idømmes anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Efter de for Færøerne gældende regler kan en udlænding udvises af indenrigsministeren, når den pågældendes fortsatte forbliven i landet af hensyn til bl.a. opretholdelse af ro og orden er uønskelig, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 5, stk. 1, nr. 5.

§ 22 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at udvisning alene sker fra Færøerne (og ikke fra Danmark og Grønland). Det er endvidere præciseret, at alene lovligt ophold i mere end syv år på Færøerne er omfattet af § 22, ligesom alene opholdstilladelse som flygtning på Færøerne er omfattet af § 22.

Det er ligeledes præciseret, at der i den situation, hvor udvisning som følge af en tidligere dom for et strafbart forhold allerede kan ske ved en dom på to års ubetinget fængsel, skal være tale om en tidligere dom på Færøerne. Dette er en konsekvens af, at Færøerne fortsat skal betragtes som et fra Danmark og Grønland adskilt rejse- og opholdsområde.

Endelig sættes bestemmelsen i kraft for Færøerne med den generelle præcisering, at der henvises til den for Færøerne gældende lov om euforiserende stoffer og de relevante bestemmelser i den for Færøerne gældende straffelov. Henvisningen til straffelovens § 125 a (menneskesmugling under skærpende omstændigheder) foreslås ikke medtaget, da denne bestemmelse ikke er sat i kraft på Færøerne.

§ 23

Den danske udlændingelovs § 23 indeholder grundbetingelserne for, hvornår en udlænding, som har haft lovligt ophold i mere end de sidste tre år, men mindre end de sidste syv år, og som ikke har opholdstilladelse som flygtning, kan udvises ved dom.

Disse udlændinge kan således udvises af de grunde, der er nævnt i § 22 (nr. 1), eller hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst to års fængsel (nr. 2) eller for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst et års fængsel (nr. 3). Endelig kan der ske udvisning, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst et års fængsel og tidligere er idømt ubetinget fængselsstraf i Danmark (nr. 4).

§ 23 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 22.

§ 24

§ 24 i den danske udlændingelov indeholder grundbetingelserne for, hvornår udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 22 og 23 - altså de udlændinge, der ikke har haft lovligt ophold i mere end de sidste tre år og som ikke har opholdstilladelse som flygtning - kan udvises.

Disse udlændinge kan således udvises af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23 (nr. 1), eller hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf (nr. 2).

§ 24 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 22.

§ 25

§ 25 i den danske udlændingelov fastslår, at en udlænding kan udvises administrativt, når dette findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.

En lignende bestemmelse findes i § 5, stk. 1, nr. 5, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v., hvorefter en udlænding kan udvises af indenrigsministeren, når den pågældendes fortsatte forbliven i landet af hensyn til statens sikkerhed m.v. er uønskelig.

§ 25 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at udvisning alene sker fra Færøerne. Det bemærkes, at hensynet til statens sikkerhed omfatter såvel Færøernes som Grønlands og Danmarks sikkerhed.

§ 25 a

§ 25 a i den danske udlændingelov indeholder grundbetingelserne for, hvornår en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold i længere tid end de sidste seks måneder, kan udvises administrativt.

Disse udlændinge kan således udvises efter § 25 a, stk. 1, hvis udlændingen uden for de tilfælde, hvor der kan blive tale om udvisning ved dom, er dømt for berigelseskriminalitet eller for indsmugling i strid med toldlovens bestemmelse herom eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold (nr. 1), eller hvis udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke (nr. 2).

Udvisning kan endvidere ske efter § 25 a, stk. 2, hvis der er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde i Danmark uden fornøden tilladelse (nr. 1), hvis udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold i Danmark og til hjemrejsen (nr. 2), eller hvis andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold i Danmark (nr. 3). Udlændinge omfattet af EF-reglerne kan dog ikke udvises af de i stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte grunde, jf. § 25 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., og nr. 2, 2. pkt.

Efter de for Færøerne gældende regler kan en udlænding udvises af indenrigsministeren, når den pågældendes fortsatte forbliven her i landet af hensyn til bl.a. opretholdelse af ro og orden er uønskelig, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 5, stk. 1, nr. 5.

§ 25 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at udvisning alene sker fra Færøerne. Det er endvidere præciseret, at alene lovligt ophold på Færøerne i længere tid end seks måneder indebærer, at der ikke kan ske administrativ udvisning.

I § 25 a, stk. 1, nr. 1, foreslås det, at der henvises til den færøske lagtingslov om told, ligesom der henvises til relevante bestemmelser i den for Færøerne gældende straffelov.

Endelig foreslås det, at henvisningerne til udlændinge omfattet af EF-reglerne i § 25 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., og nr. 2, 2. pkt., ikke medtages, idet Færøerne ikke er medlem af EU.

§ 25 b.

§ 25 b i den danske udlændingelov fastslår, at en udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig i Danmark uden fornøden tilladelse.

En lignende bestemmelse findes i § 5, stk. 1, nr. 4, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v., hvorefter en udlænding kan udvises af indenrigsministeren, når den pågældende overtræder forskrifterne om opholdstilladelse m.v.

§ 25 b i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at udvisning alene sker fra Færøerne. Det er endvidere præciseret, at alene ulovligt ophold på Færøerne indebærer, at der kan ske administrativ udvisning.

§ 26

I § 26, stk. 1, i den danske udlændingelov opregnes en række hensyn, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en udvisning må antages at virke særligt belastende. Der skal således tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund, varigheden af udlændingens ophold i landet, udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer, udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og risikoen for, at udlændingen uden for de tilfælde, der er omfattet af den danske udlændingelovs asylregler, vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Efter § 26, stk. 2, i den danske udlændingelov kan en udlænding udvises efter udlændingelovens § 22, nr. 4-6 (udvisning ved visse særlige kriminalitetsformer), medmindre hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, taler afgørende derimod. Efter forarbejderne til bestemmelsen må udvisning dog ikke finde sted, hvis udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 26 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at der ved beslutninger om udvisning fra Færøerne alene skal lægges vægt på udlændingens tilhørsforhold til det færøske samfund

§ 27

§ 27, stk. 1, i den danske udlændingelov indeholder nærmere regler for beregningen af et opholds varighed i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, bortfald af en opholdstilladelse samt udvisning. Beregningen af opholdets varighed sker således fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse. For udlændinge, der er meddelt asyl, regnes tidsrummet fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse, jf. § 27, stk. 2.

For udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 5, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., gælder der særlige regler for beregningen, jf. § 27, stk. 3.

I § 27, stk. 4, fastslås det, at beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Endelig bestemmes det i § 27, stk. 5, at ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, ikke anses for lovligt ophold, og i § 27, stk. 6, at den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf, ikke skal medregnes i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 27 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at beregningen i stk. 1 knyttes til udlændingens tilmelding til folkeregisteret på Færøerne eller ansøgningens indgivelse på Færøerne. Endvidere foreslås bestemmelsens stk. 3 ikke medtaget, idet lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. ikke gælder på Færøerne, jf. denne lovs § 20, og idet udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, ikke foreslås sat i kraft for Færøerne.

§ 27 a

Efter § 27 a i den danske udlændingelov kan politiet til brug for Udlændingestyrelsens og Indenrigsministeriets afgørelser om udvisning uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om udlændingens strafbare forhold, herunder sigtelser for strafbare forhold, til Indenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 27 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

Kapitel 5. Afvisning

§ 28

§ 28 i den danske udlændingelov indeholder betingelserne for, hvornår en udlænding, der ikke har opholdstilladelse, eller en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl i Danmark, kan afvises ved indrejsen i Danmark. For asylansøgere gælder der særlige regler i udlændingelovens § 48.

De pågældende udlændinge kan således afvises ved indrejsen efter § 28, stk. 1, hvis udlændingen har indrejseforbud og ikke har visum (nr. 1), eller hvis udlændingen ikke har fornødent pas eller anden rejselegitimation eller ikke har fornødent visum (nr. 2). Nordiske statsborgere kan dog kun afvises på grund af manglende pas m.v., såfremt de indrejser fra et ikke-nordisk land. Der kan endvidere ske afvisning ved indrejsen efter § 28, stk. 1, hvis der er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde i Danmark uden fornøden tilladelse (nr. 3), hvis udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold i Danmark og til hjemrejsen (nr. 4), eller hvis andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold i Danmark (nr. 5). Udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, kan dog ikke afvises efter § 28, stk. 1, nr. 3 og 4, jf. bestemmelsernes 2. pkt.

Efter § 28, stk. 2, 1. pkt., kan afvisning af ovennævnte grunde endvidere ske indtil tre måneder efter indrejsen.

§ 28, stk. 2, 2. pkt., vedrører afvisning efter indrejsen af udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, og § 28, stk. 2, 3. pkt., vedrører beregning af tre-måneders fristen, når Danmark har anmodet et andet EU-land om at overtage en udlænding efter Dublin-konventionen.

Det følger endvidere af § 28, stk. 3, at en udlænding, der meddeles afslag på eller frafalder en ansøgning om asyl, eller hvis ansøgning om asyl bortfalder, uanset afvisningsbestemmelserne i § 28, stk. 1, kan afvises i indtil tre måneder fra indrejsen.

Tilsvarende kan en udlænding, der ikke har fast bopæl i Danmark, uanset opholdsbestemmelserne i udlændingelovens kapitel 1 afvises, såfremt det findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed, jf. § 28, stk. 4.

Endelig bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om afvisning og udsendelse af blindpassagerer, jf. § 28, stk. 5.

De nærmere betingelser for afvisning ved indrejsen på Færøerne findes i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 2. Betingelserne svarer til betingelserne i den danske udlændingelov, idet politiet efter de for Færøerne gældende regler også kan afvise en udlænding, når denne er politiet bekendt som erhvervs- eller vanemæssig forbryder eller efter det foreliggende må antages at ville indrejse for at begå forbrydelser, eller når udlændingens indrejse på grund af begåede borgerlige forbrydelser ikke er ønskelig. Hertil kommer, at alene indenrigsministeren kan udvise en udlænding, når det skønnes, at udlændingens indrejse af hensyn til statens sikkerhed eller opretholdelse af ro og orden eller som følge af deltagelse i foranstaltninger, der har en mod den danske stat eller dens institutioner rettet fjendtlig karakter, ikke er ønskelig, eller når udlændingens forhold i øvrigt måtte give anledning dertil.

Afvisning efter den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. omhandler enhver udlænding, der vil indrejse på Færøerne, hvorimod der efter den danske udlændingelov i almindelighed alene er adgang til at afvise udlændinge, der ikke har opholdstilladelse, eller nordiske statsborgere, som ikke har fast bopæl i Danmark.

Afvisning efter § 2, stk. 1, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. kan til gengæld alene ske ved indrejsen, hvorimod afvisning efter den danske udlændingelov kan ske i indtil tre måneder efter indrejsen.

Endelig svarer § 2, stk. 6, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. i det væsentlige til § 28, stk. 5, i den danske udlændingelov, idet indenrigsministeren i medfør af den danske bestemmelse dog tillige kan fastsætte nærmere regler om udsendelse af blindpassagerer.

§ 28 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at afvisning alene sker fra Færøerne (og ikke fra Danmark og Grønland). Det er endvidere præciseret, at alene udlændinge med opholdstilladelse på Færøerne og alene statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige med bopæl på Færøerne er undtaget fra afvisningsbestemmelserne. Det er endvidere præciseret i de enkelte afvisningsbestemmelser i § 28, stk. 1, at bestemmelserne relaterer sig til Færøerne.

Det foreslås endvidere, at § 28, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., og nr. 4, 2. pkt., samt stk. 2, 2. pkt., der alle vedrører udlændinge omfattet af EF-reglerne, ikke sættes i kraft for Færøerne, da Færøerne ikke er medlem af EU. Da Færøerne ikke er tilsluttet Dublin-konventionen, foreslås § 28, stk. 2, 3. pkt., ligeledes ikke sat i kraft for Færøerne.

Endelig foreslås det, at udnyttelse af bemyndigelsesadgangen i § 28, stk. 5, forudsætter forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 29

Efter § 29, stk. 1, i den danske udlændingelov skal en ikke-nordisk udlænding afvises ved indrejsen, hvis udlændingen har modtaget indrejseforbud fra et andet nordisk land og ikke har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og det eller de andre nordiske lande, hvortil den pågældende udlænding må antages at ville rejse. Efter § 29, stk. 2, kan en ikke-nordisk udlænding, som må antages at ville rejse videre til et andet nordisk land, afvises ved indrejsen i Danmark, hvis den pågældende kan afvises efter de regler, der gælder i det nordiske land, hvortil den pågældende udlænding må antages at ville rejse.

Afvisning kan endvidere ske efter § 29, stk. 3, indtil tre måneder efter indrejsen.

Det følger endelig af § 29, stk. 4, at udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, ikke kan afvises efter § 29, stk. 1-3.

§ 2, stk. 2, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. svarer til den danske udlændingelovs § 29, stk. 2, og § 2, stk. 3, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. svarer til den danske udlændingelovs § 29, stk. 1. Afvisning efter § 2, stk. 2 og 3, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. kan dog alene ske ved indrejsen, hvorimod afvisning efter den danske udlændingelov kan ske i indtil tre måneder efter indrejsen.

§ 29 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at afvisning alene sker fra Færøerne (og ikke fra Danmark eller Grønland). Det er endvidere præciseret, at også udlændinge med indrejseforbud fra Danmark eller Grønland kan afvises ved indrejsen til Færøerne, medmindre de har opnået særlig tilladelse til at indrejse på Færøerne, ligesom også udlændinge, der må antages at ville rejse videre til Danmark eller Grønland, kan afvises, hvis de kan afvises efter de regler, som gælder dér. Grønland og Danmark sidestilles således med andre nordiske lande i relation til afvisning.

Det foreslås, at § 29, stk. 4, vedrørende udlændinge omfattet af EF-reglerne, ikke sættes i kraft for Færøerne, da Færøerne ikke er medlem af EU.

Vedrørende kapitel 5 a i den danske udlændingelov (Overførsel m.v. efter EF-asylkonventionen)

Vedrørende § 29 a i den danske udlændingelov

Efter § 29 a i den danske udlændingelov kan en udlænding overføres eller tilbageføres til et andet EF-land efter reglerne i Dublin-konventionen.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

Færøerne er ikke medlem af EU. Det fremgår endvidere af Dublin-konventionens artikel 19, at konventionen ikke gælder for Færøerne, medmindre Kongeriget Danmark fremsætter anden erklæring. En sådan erklæring er ikke fremsat af Danmark, og Færøerne er således ikke tilsluttet Dublin-konventionen.

§ 29 a i den danske udlændingelov foreslås derfor ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

Kapitel 6. Forskellige regler om opholdstilladelse, udvisning og afvisning.

§ 30

Efter § 30, stk. 1, i den danske udlændingelov skal en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet, udrejse af landet. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet efter indenrigsministerens nærmere fastsatte regler herom omsorg for udrejsen, jf. § 30, stk. 2.

Efter § 30, stk. 3, videregiver Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i den pågældendes asylsag, til politiet, når der er meddelt endeligt afslag på asyl, eller når udlændingen frafalder ansøgningen herom.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser. De gældende bestemmelser i lov om udlændinges adgang til landet m.v. indebærer dog, at en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig på Færøerne, skal udrejse af Færøerne. Ligeledes er det efter praksis politiet, der drager omsorg for udrejsen, såfremt en udlænding ikke udrejser frivilligt af Færøerne.

§ 30 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig på Færøerne, skal udrejse af Færøerne. Det bemærkes, at hvis en sådan udlænding er overført til Danmark, jf. § 42 a, stk. 1, 1. pkt., har den pågældende pligt til at udrejse af Danmark, jf. § 42 a, stk. 1, 3. pkt. Med henblik på at sikre frie rammer for politiets arbejde tager bestemmelsen ikke stilling til, hvorvidt det er Rigspolitiet eller de enkelte politikredse, herunder landfogeden, der drager omsorg for udsendelsen.

Henvisningen til udlændingelovens kapitel 5 a er ikke medtaget, idet dette kapitel ikke foreslås sat i kraft for Færøerne. Endelig foreslås udnyttelse af bemyndigelsen i § 30, stk. 2, at forudsætte forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 31

Efter § 31, stk. 1, i den danske udlændingelov må en udlænding ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

§ 31, stk. 2, bestemmer, at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, såfremt de i udlændingelovens § 7, stk. 2, nævnte forhold foreligger. Dette gælder dog ikke, hvis der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse. Færøerne er dog forpligtet af flygtningekonventionens artikel 33, som ligger til grund for den danske udlændingelovs § 31, stk. 1.

§ 31 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 32

§ 32 i den danske udlændingelov indeholder nærmere regler om indrejseforbud. Således medfører en dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig i Danmark (indrejseforbud), jf. § 32, stk. 1. Indrejseforbuddet meddeles fra 1 år til bestandig afhængig af karakteren af det forhold, der har begrundet udvisningen, jf. § 32, stk. 2-4. Udlændingen udleveres en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf, jf. § 32, stk. 5.

Efter § 32, stk. 6, bortfalder et indrejseforbud, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 10, stk. 2. Endelig følger det af § 32, stk. 7, at indrejseforbud meddelt nordiske statsborgere senere kan ophæves, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Efter § 7 i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. kan der i forbindelse med udvisning meddeles et tilhold om ikke fremover at indfinde sig i landet. Tilholdet kan senere ophæves, når omstændighederne taler derfor.

§ 32 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at alene udvisning fra Færøerne indebærer, at der meddeles indrejseforbud til Færøerne. Selv om et indrejseforbud begrænses til kun at gælde Færøerne, følger det af den nordiske paskontroloverenskomst, at udlændingen vil kunne afvises ved indrejse i Danmark eller et andet nordisk land, medmindre udlændingen har fået særlig tilladelse til indrejse i det pågældende land, jf. princippet i udlændingelovens § 29, stk. 1.

§ 32 a

Det fremgår af § 32 a i den danske udlændingelov, at afslag på en asylansøgning eller afgørelse om bortfald eller inddragelse af asyl skal indeholde afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, hvis denne ikke udrejser frivilligt.

En tilsvarende regel findes ikke i de for Færøerne gældende regler.

§ 32 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Det bemærkes, at hvis en asylansøger er overført til Danmark, jf. § 42 a, stk. 1, 1. pkt., får en afgørelse efter § 32 a om, at den pågældende kan udsendes, den konsekvens, at den pågældende vil kunne udsendes af Danmark, hvis den pågældende ikke udrejser frivilligt.

§ 33

Efter § 33, stk. 1, i den danske udlændingelov skal en ansøgning om opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse og beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om retten til opsættende virkning ved klage inden for en given frist, jf. nedenfor.

§ 33, stk. 2, indeholder nærmere regler for fastsættelsen af udrejsefristens længde. Meddeler Udlændingestyrelsen afslag på asyl uden klageadgang til Flygtningenævnet, kan udlændingen således pålægges at udrejse straks. Det samme gælder ved fastsættelse af en ny udrejsefrist, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, efter at Udlændingestyrelsen har meddelt afslag på asyl uden klageadgang til Flygtningenævnet. I andre tilfælde må fristen bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage eller, hvis udlændingen er nordisk statsborger og har haft bopæl i Danmark, eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse, en måned.

Efter § 33, stk. 3, har en udlænding, der påklager en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EF-reglerne, er nordisk statsborger og har haft bopæl her i landet, eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes en ny udrejsefrist.

Efter § 33, stk. 4, har indgivelse af en ansøgning om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, inden 10 dage efter, at Flygtningenævnet har meddelt afslag på asyl, opsættende virkning. En sådan ansøgning har ikke opsættende virkning, hvis udlændingens asylsag er afgjort af Udlændingestyrelsen uden klageadgang til Flygtningenævnet, og udrejsefristen er overskredet.

Det følger endvidere af § 33, stk. 5, at indbringelse af en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen uden klageadgang til Flygtningenævnet for Folketingets Ombudsmand ikke har opsættende virkning.

Efter § 33, stk. 6, har indbringelse af en afgørelse truffet af indenrigsministeren efter § 9, stk. 2, nr. 2, for Folketingets Ombudsmand ligeledes ikke opsættende virkning, hvis indbringelsen må anses for åbenlyst ubegrundet eller udlændingens udrejsefrist er overskredet.

Efter § 33, stk. 7, har en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 2, ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der har truffet afgørelsen, træffer beslutning herom. Er udrejsefristen overskredet, har genoptagelsesansøgningen ikke opsættende virkning.

§ 33, stk. 8, fastslår, at politiet fastsætter udrejsefristen til straks, når udvisning er sket ved dom. Herudover indeholder bestemmelsen nærmere regler for, fra hvilket tidspunkt fristen regnes.

Efter § 33, stk. 9, har ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 fra en udlænding med indrejseforbud ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.

Endelig fastslår § 33, stk. 10, at klage over en afvisningsbeslutning ikke giver udlændingen ret til at indrejse i landet.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 33 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Det bemærkes, at hvis en asylansøger er overført til Danmark, jf. § 42 a, stk. 1, 1. pkt., får en afgørelse efter § 33 om en frist for udrejse af landet den konsekvens, at asylansøgeren skal udrejse af Danmark inden for den fastsatte udrejsefrist, jf. § 42 a, stk. 1, 3. pkt.

Det er i § 33 præciseret, at alene opholdstilladelse på Færøerne kan begrunde en særlig forlænget udrejsefrist eller opsættende virkning ved en klage til Indenrigsministeriet.

Det foreslås endvidere, at henvisningen i § 33, stk. 3, til udlændinge omfattet af EF-reglerne, ikke sættes i kraft for Færøerne, idet Færøerne ikke er medlem af EU.

Til ikraftsættelsen af § 33, stk. 5 og 6, bemærkes, at færøske sager, der er undergivet statslige forvaltningsmyndigheders kompetence (rigsmyndigheder), er omfattet af ombudsmandens kompetence, jf. § 7 i lov om Folketingets Ombudsmand.

§ 34

§ 34, stk. 1, i den danske udlændingelov omhandler de foranstaltninger af mindre indgribende karakter (meldepligt, deponering af pas, kaution m.v.), som kan bringes i anvendelse over for en udlænding, når disse må anses for nødvendige for at sikre udlændingens tilstedeværelse, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt den pågældende skal udvises eller afvises eller overføres eller tilbageføres efter Dublin-konventionen eller udsendes, og indtil en sådan beslutning kan iværksættes.

§ 34, stk. 2, indebærer, at politiet i en række nærmere angivne tilfælde, hvor en asylansøger m.v. ikke medvirker til sagens oplysning, indkvarteringsstedets drift eller udsendelsen m.v., kan pålægge asylansøgeren meldepligt, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre den pågældende asylansøgers tilstedeværelse. Bestemmelsen giver mulighed for en systematisk anvendelse af meldepligt.

De foranstaltninger, der kan bringes i anvendelse i medfør af § 34, stk. 1, har i praksis alle været anvendt på Færøerne med hjemmel i § 8 i lov om udlændinges adgang til landet m.v.

§ 34 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved afvisning, udvisning eller udsendelse fra Færøerne.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. Bestemmelsen i § 34, stk. 2, nr. 2, bliver således kun aktuel, hvis der er særlige grunde til, at asylansøgeren - selv efter

at Udlændingestyrelsen har truffet bestemmelse om realitetsbehandling - opholder sig på Færøerne. Opholder asylansøgeren sig i Danmark, finder § 34 i den danske udlændingelov tilsvarende anvendelse, jf. § 42 a, stk. 1, 2. pkt.

Henvisningerne til overførsel eller tilbageførsel efter Dublin-konventionen er ikke medtaget, da Færøerne ikke er tilsluttet denne konvention.

Det foreslås endvidere, at § 34, stk. 2, nr. 3, vedrørende voldelig eller truende adfærd ved ophold på et indkvarteringssted ikke sættes i kraft for Færøerne, idet det ikke er hensigten at drive indkvarteringssteder på Færøerne. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 42 a.

Det er herudover præciseret i § 34, stk. 2, nr. 4, at en udlænding kan undergives meldepligt, såfremt den pågældende ikke efterkommer landfogedens bestemmelse om at tage ophold. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 42 a.

§ 35

§ 35 i den danske udlændingelov indebærer, at en udlænding kan varetægtsfængsles, når udlændingen ikke har fast bopæl i Danmark, og der er begrundet mistanke om, at den pågældende udlænding har begået en lovovertrædelse, der kan medføre dom til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, eller når udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud. Det er i begge tilfælde en betingelse, at varetægtsfængsling er nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil dommens bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i de for Færøerne gældende regler.

§ 35 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at varetægtsfængsling kommer på tale ved udvisning henholdsvis indrejseforbud fra Færøerne. Bestemmelsen finder kun anvendelse på asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. Opholder asylansøgeren sig i Danmark, finder § 35 i den danske udlændingelov anvendelse, jf. § 42 a, stk. 1, 2. pkt.

§ 36

§ 36, stk. 1, 1. pkt., i den danske udlændingelov indeholder hjemmel til administrativ frihedsberøvelse af udlændinge uden fast bopæl i Danmark i tilfælde af, at de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning, udvisning, overførsel eller tilbageførsel efter Dublin-konventionen eller udsendelse.

Administrativ frihedsberøvelse kan endvidere også bringes i anvendelse over for udlændinge med fast bopæl i landet for at sikre muligheden for udvisning af hensyn til statens sikkerhed efter udlændingelovens § 25, jf. § 36, stk. 1, 2. pkt. Frihedsberøvelse kan desuden ske i højst 7 dage efter en konkret og individuel vurdering, hvis en udlændings ansøgning om asyl forventes eller er udtaget til behandling efter åbenbart grundløs-proceduren, såfremt det er påkrævet for at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asylsagsbehandlingen medmindre de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 1, 3. pkt. og § 37, stk. 3, 4. pkt.

En udlænding kan endelig frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke overholder Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold, såfremt udlændingen udebliver fra en afhøring hos politiet eller Udlændingestyrelsen, som udlændingen er indkaldt til, eller såfremt en udlænding gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der arbejder i indkvarteringsstederne for udlændinge, lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv, jf. § 36, stk. 2.

§ 8, stk. 1, i den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. indeholder ligeledes hjemmel til at foretage administrativ frihedsberøvelse, hvis politiets omsorg for udlændingens tilstedeværelse ikke kan ske ved mindre indgribende foranstaltninger, indtil der er truffet beslutning

om afvisning eller udvisning, og indtil en sådan beslutning kan iværksættes. § 8, stk. 1, finder efter sin ordlyd anvendelse på alle udlændinge, der skal afvises eller udvises, men anvendes i praksis alene over for udlændinge uden fast bopæl på Færøerne og uden opholdstilladelse. Bestemmelsen svarer således til princippet i den danske udlændingelovs § 36, stk. 1, 1. pkt.

§ 36 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved afvisning, udvisning eller udsendelse fra Færøerne.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. Bestemmelserne i § 36, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 2. pkt., bliver således kun aktuelle, hvis der er særlige grunde til, at asylansøgeren - selv efter at Udlændingestyrelsen har truffet beslutning om realitetsbehandling - opholder sig på Færøerne. Opholder asylansøgeren sig i Danmark, finder § 36 i den danske udlændingelov tilsvarende anvendelse, jf. § 42 a, stk. 1, 2. pkt.

Henvisningerne i § 36, stk. 1, til overførsel eller tilbageførsel efter Dublin-konventionen medtages ikke, da Færøerne ikke er tilsluttet denne konvention.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i § 36, stk. 2, 3. pkt., vedrørende udlændinge, der gennem voldelig eller truende adfærd overfor personalet på et indkvarteringssted lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers erhverv, ikke sættes i kraft for Færøerne, da det ikke er hensigten at drive indkvarteringssteder på Færøerne. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 42 a.

Det er herudover præciseret i § 36, stk. 2, 1. pkt., at en udlænding kan frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke efterkommer landfogedens bestemmelse om at tage ophold. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 42 a.

§ 37

§ 37 i den danske udlændingelov indeholder bestemmelser om domstolsprøvelse af de administrative frihedsberøvelser, der er iværksat efter udlændingelovens § 36. En udlænding, der er frihedsberøvet af politiet, skal således inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse fremstilles for retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt, jf. § 37, stk. 1, 1. og 3. pkt.

§ 37, stk. 4, 2. pkt., giver en udlænding adgang til at sætte sig i forbindelse med sit hjemlands diplomatiske eller konsulære repræsentation eller, såfremt der søges om asyl, med en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp.

De for Færøerne gældende regler om domstolsprøvelse af administrative frihedsberøvelser findes i lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 8, stk. 2-4. Efter § 8, stk. 2, kan udlændinge, hvis frihedsberøvelse vedvarer ud over 3 gange 24 timer, kræve spørgsmålet om lovligheden af frihedsberøvelsen forelagt retten på det sted, hvor den pågældende tilbageholdes.

§ 37 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det i § 37, stk. 1, er præciseret, at fremstilling af en frihedsberøvet udlænding sker for Færøernes ret, hvorfor der ligeledes henvises til reglerne i den færøske retsplejelov.

Det foreslås herudover, at politiet, såfremt en udlænding frihedsberøves, skal gøre udlændingen bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med sit hjemlands diplomatiske eller konsulære repræsentation på Færøerne eller i Danmark, idet ikke alle lande er diplomatisk eller konsulært repræsenteret på Færøerne. For så vidt angår asylansøgere foreslås det, at disse gives adgang til at sætte sig i forbindelse med Færøsk Røde Kors, der er en uafhængig humanitær organisation.

Det bemærkes, at bestemmelsen kun finder anvendelse på asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. Opholder asylansøgeren sig i Danmark, finder § 37 i den danske udlændingelov tilsvarende anvendelse, jf. § 42 a, stk. 1, 2. pkt.

Henvisningen i § 37, stk. 5, til at kæremål ikke har opsættende virkning ved overførsel eller tilbageførsel efter Dublin-konventionen, medtages ikke, da Færøerne ikke er tilsluttet denne konvention. Det er endvidere præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved afvisning, udvisning eller udsendelse af Færøerne.

§§ 37 a-37 f

§ 37 a i den danske udlændingelov indeholder henvisninger til den danske retsplejelovs bestemmelser om anholdelse og ransagning, der ifølge bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på en frihedsberøvet udlænding, samt en henvisning til varetægtsarrestanters rettigheder m.v., der ifølge bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten.

§ 37 b i den danske udlændingelov fastslår, at en frihedsberøvet udlænding under frihedsberøvelsen ikke er undergivet andre indskrænkninger i sin frihed, end frihedsberøvelsens øjemed og opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet nødvendiggør. Bestemmelsen indeholder en henvisning til den danske retsplejelovs § 770, stk. 2, vedrørende anbringelse af varetægtsarrestanter, der finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der er frihedsberøvet.

§ 37 c i den danske udlændingelov indeholder dels materielle bestemmelser om isolation af udlændinge, der er frihedsberøvet, dels processuelle bestemmelser om, hvilken myndighed der skal behandle sagen, herunder at begæring om isolation skal indgives til retten på det sted, hvor udlændingen er frihedsberøvet, jf. § 37 c, stk. 3. Bestemmelsen indeholder herudover henvisninger til den danske retsplejelovs kapitel 37 om kære og kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse.

§ 37 d i den danske udlændingelov indeholder materielle bestemmelser om besøgskontrol overfor udlændinge, der er frihedsberøvet, herunder om, at en frihedsberøvet, der har søgt om asyl, altid har ret til ukontrolleret besøg af en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp, jf. § 37 d, stk. 1, 4. pkt.. § 37 d indeholder endvidere processuelle bestemmelser om, hvilken myndighed der træffer afgørelse vedrørende besøgskontrol.

§ 37 e i den danske udlændingelov indeholder materielle bestemmelser om brevkontrol overfor udlændinge, der er frihedsberøvet, herunder om, at en frihedsberøvet, der har søgt om asyl, altid har ret til ukontrolleret brevveksling med en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp, jf. § 37 e, stk. 2, 2. pkt. § 37 e indeholder endvidere processuelle bestemmelser om, hvilken myndighed der træffer afgørelse vedrørende brevkontrol.

§ 37 f i den danske udlændingelov indeholder en henvisning til den danske straffelovs § 86, stk. 1-3, vedrørende afkortelse af idømt frihedsstraf i forbindelse med varetægtsfængsling m.v., der finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der er frihedsberøvet.

Den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. indeholder i § 8, stk. 6 alene en henvisning til reglerne i den for Færøerne gældende retsplejelovs kap. 43 a vedrørende prøvelse af administrativt bestemte frihedsberøvelser, der i disse tilfælde finder anvendelse med de afvigelser, der følger af § 8, stk. 3-5.

§§ 37 a-37 f i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet bestemmelsen i § 37 c, stk. 3, 1. pkt., foreslås justeret som følge af, at der på Færøerne alene findes én ret, Færøernes ret. For så vidt angår bestemmelserne i § 37 d, stk. 1, sidste pkt., og § 37 e, stk. 2, 2. pkt., foreslås det, at en frihedsberøvet asylansøger gives adgang til ukontrolleret besøg henholdsvis brevveksling med Færøsk Røde Kors, der er en uafhængig humanitær organisation.

Det bemærkes, at bestemmelserne kun finder anvendelse på asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. Opholder en asylansøger sig i Danmark, finder §§ 37 a-37f i den danske udlændingelov anvendelse, jf. § 42 a, stk. 1, 2. pkt.

Kapitel 7. Kontrollen med udlændinges indrejse, ophold og udrejse m.v.

§ 38

§ 38, stk. 1 og 2, i den danske udlændingelov indeholder bemyndigelser for indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om, ved hvilke grænseovergangssteder, havne og lufthavne ind- og udrejse kan finde sted, og om ind- og udrejsekontrol, herunder om på- og afmønstring i Danmark af udenlandske besætningsmedlemmer m.v., og om skibsføreres og luftfartøjschefers pligter.

Efter § 38, stk. 3, har politiet ret til at undersøge bagagerum i køretøjer, skibe og luftfartøjer for at sikre, at ulovlig ind- og udrejse ikke finder sted.

I de for Færøerne gældende regler findes regler om på- eller afmønstring af udenlandske besætningsmedlemmer og om skibsføreres og luftfartøjschefes pligter i lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 11, stk. 2 og 3. I medfør heraf er der i den for Færøerne gældende bekendtgørelse fastsat bestemmelser om ind- og udrejsekontrol.

§ 38 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved ind- og udrejse af Færøerne, ved ind- og udrejsekontrol på Færøerne og ved på- og afmønstring på Færøerne. Udnyttelse af bemyndigelserne foreslås at forudsætte forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 39

Efter § 39 i den danske udlændingelov skal en udlænding ved indrejse, under ophold og ved udrejse besidde pas eller anden rejselegitimation. Bestemmelsen indeholder endvidere bemyndigelser for indenrigsministeren til at fastsætte regler om visum, om medførelse af rejselegitimation, om fritagelse for pligterne til besiddelse og forevisning af rejselegitimation og om udstedelse af særlig rejselegitimation til udlændinge.

Bestemmelsen er i det væsentlige i overensstemmelse med den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. §§ 1 og 11, stk. 1, og 13, stk. 2.

§ 39 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved indrejse og under ophold på Færøerne og ved udrejse af Færøerne.

Det foreslås endvidere, at udnyttelsen af bemyndigelsen i § 39, stk. 2, 2. pkt., vedrørende fastsættelse af nærmere regler om visum, bemyndigelsen i § 39, stk. 3, 2. pkt., vedrørende medførelse af pas m.v., bemyndigelsen i § 39, stk. 4, 2. pkt., vedrørende fritagelse af pligterne til besiddelse og forevisning af rejselegitimation, og bemyndigelsen i § 39, stk. 5, 1. pkt. vedrørende udstedelse af særlig rejselegitimation til udlændinge, forudsætter forhandling med Færøernes landsstyre.

Immigrationsmæssige hensyn tilsiger derimod, at bemyndigelsen i § 39, stk. 2, 1. pkt., vedrørende fastsættelse af regler om, i hvilket omfang passet eller rejselegitimationen skal være påtegnet visum til indrejse, alene tillægges indenrigsministeren. Viseringsforpligtelsen har hidtil været ens i forhold til alle rigets landsdele.

§ 40

Efter § 40, stk. 1, i den danske udlændingelov skal en udlænding give myndighederne de nødvendige oplysninger til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives. Udlændingen skal endvidere give personligt møde efter tilsigelse og stille sit pas eller rejselegitimation til rådighed ved behandlingen af en ansøgning i henhold til udlændingeloven. Bestemmelsen indebærer endvidere, at andre personer, som ikke er part i sagen, kan pålægges oplysningspligt overfor udlæn-

dingemyndighederne, hvis de skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for sagens behandling.

Efter § 40, stk. 2, skal en spontan asylansøger meddele de oplysninger om sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Udlændingestyrelsen kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifter til vedkommendes underhold.

Efter § 40, stk. 3, skal en udlænding, der skal udrejse af landet, meddele politiet de nødvendige oplysninger og medvirke til tilvejebringelse af nødvendig rejselegitimation og visum til brug for udrejsen. Retten kan på begæring af politiet, bestemme, at en udlænding, der ikke medvirker til sin udrejse, skal fremstilles for hjemlandets eller et andet lands repræsentation, eller at udlændingens fingeraftryk kan videregives dertil.

§ 40, stk. 4, giver udlændingemyndighederne mulighed for at kræve, at en erklæring til oplysning i udlændingesager afgives på tro og love.

§ 40, stk. 5, medfører, at den, der afgiver urigtig forklaring eller på anden måde medvirker til, at en opholdstilladelse opnås ved svig, skal erstatte sagens udgifter ved udlændingens indrejse, ophold og udrejse og ved udlændingesagens behandling.

§ 40, stk. 6, giver udlændingemyndighederne adgang til at begære forhør optaget i retten til oplysning i sager, der henhører under udlændingeloven, og § 40, stk. 7, giver adgang til at tage dokumenter og genstande, der er af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, i bevaring, hvis det skønnes fornødent. Bestemmelsen indeholder en henvisning til den danske retsplejelovs kapitel 72, 73 og 75 b om legemsindgreb, ransagning og beslaglæggelse, der finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.

Endelig indebærer § 40, stk. 8, at en asylansøgers udeblivelse uden anmeldt lovligt forfald fra et møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet efter tilsigelse, der indeholder oplysninger om virkningerne af udeblivelse medfører, at asylansøgningen bortfalder. Udlændingestyrelsen kan i særlige tilfælde beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke udtrykkelige bestemmelser svarende til den danske udlændingelovs § 40. § 19, stk. 1, i lov om udlændinges adgang til landet m.v. svarer dog til § 40, stk. 6, og § 19, stk. 2, til § 40, stk. 4.

§ 40 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved sager om opholdstilladelse på Færøerne og ved udrejse af Færøerne.

I § 40, stk. 3, er det endvidere præciseret, at afgørelsen om fremstilling eller videregivelse af fingeraftryk til hjemlandets eller en fremmed repræsentation træffes af Færøernes ret, ligesom det er præciseret, at fremstilling eller videregivelse af fingeraftryk kan ske til et andet lands repræsentation på Færøerne eller i Danmark, idet ikke alle lande er diplomatisk eller konsulært repræsenteret på Færøerne. Den færøske retsplejelovs regler om kære og prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse vil endvidere finde anvendelse i stedet for den danske.

Endvidere er § 40, stk. 7, justeret, således at den færøske retsplejelovs kapitel 71, 72 og 73 om besigtigelse, beslaglæggelse og ransagning vil finde anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der påtales af statsadvokaten.

Det bemærkes, at § 40, stk. 3, 6 og 7, kun finder anvendelse på asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. Opholder en asylansøger sig i Danmark, finder § 40, stk. 3, 6 og 7, i den danske udlændingelov tilsvarende anvendelse, jf. § 42 a, stk. 1, 2. pkt.

§ 40 a

Efter § 40 a, stk. 1, i den danske udlændingelov kan der optages fingeraftryk af asylansøgere, herunder asylansøgere som kan afvises, udvises eller overføres eller tilbageføres efter Dublin-konventionen og af udlændinge, som ikke søger om asyl, og som skal afvises, udvises eller udrejse af landet, såfremt der på baggrund af de pågældendes dokumenter, økonomiske midler og personlige forhold m.v. er bestemte grunde til at antage, at de pågældende vil indrejse på ny og søge om asyl.

Efter § 40 a, stk. 2, kan der herudover optages fingeraftryk af udlændinge, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af de pågældende eller med henblik på udstedelse af rejse-dokument.

Disse optagne fingeraftryk kan i medfør af § 40 a, stk. 3 registreres i et særligt edb-register, der føres af Rigspolitechefen. Registret kan anvendes af politiet og Udlændingestyrelsen i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Fingeraftryk, der modtages fra udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager, kan endvidere registreres i registret, jf. § 40 a, stk. 4. De registrerede fingeraftryk skal i medfør af § 40 a, stk. 5, slettes efter 10 år efter registreringen.

Efter § 40 a, stk. 6, kan de registrerede fingeraftryk sammenholdes manuelt eller elektronisk med fingeraftryk optaget efter den danske retsplejelovs bestemmelser herom.

Efter § 40 a, stk. 7 og 9, kan retten træffe afgørelse om søgning og videregivelse af oplysninger fra registret til politiet til brug for efterforskningen af et strafbart forhold, hvis efterforskningen vedrører en overtrædelse, der efter straffeloven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder, og søgningen på antages at være af afgørende betydning for efterforskningen. Retten kan endvidere træffe afgørelse om søgning og videregivelse af oplysninger fra registret til politiet til brug for en international efterlysning, jf. § 40 a, stk. 8 og 9.

Endelig følger det af § 40 a, stk. 10, at politiet og Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger fra registret til udenlandske udlændingemyndigheder elektronisk eller manuelt. Elektronisk videregivelse kan efter forarbejderne alene ske til lande, der er eller vil tilslutte sig Dublin-konventionen, og som har betryggende regler for datasikkerheden.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 40 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen vedrører ansøgning om asyl på Færøerne og afvisning, udvisning og udrejse af Færøerne.

Endvidere foreslås det, at henvisningen i § 40 a, stk. 1, til overførsel eller tilbageførsel efter Dublin-konventionen ikke sættes i kraft for Færøerne, da Færøerne ikke er tilsluttet denne konvention.

Det er endvidere i § 40 a, stk. 3, præciseret, at det i bestemmelsen nævnte edb-register for fingeraftryk er identisk med det i den danske udlændingelovs § 40 a, stk. 3, nævnte edb-register for fingeraftryk, der føres af Rigspolitechefen (Det Centrale Fingeraftryksregister over Asylansøgere og Uidentificerede Udlændinge m.v. (B-filen)).

Da Rigspolitechefen har oplyst, at der i Det Centrale Fingeraftryksregister over kriminelle (A-filen) optages fingeraftryk af både danske, færøske og grønlandske kriminelle, er § 40 a, stk. 6, i overensstemmelse hermed justeret, således at det fremgår, at fingeraftryk registreret i B-filen kan sammenholdes med fingeraftryk optaget i overensstemmelse med den danske retsplejelov eller de for Færøerne eller Grønland tilsvarende gældende regler herom (A-filen). Det bemærkes herved, at det ikke efter bestemmelsen er et krav, at der findes udtrykkelige regler i den færøske eller grønlandske retsplejelov om optagelse af fingeraftryk. Landfogeden har oplyst, at der i den færøske retsplejelov ikke er udtrykkelige regler herom.

I § 40 a, stk. 7, er det præciseret, at søgning og videregivelse af oplysninger fra fingeraftryksregistret til brug for efterforskningen af et strafbart forhold kan foretages, hvis efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, der efter vedkommende for Færøerne eller Danmark gældende lov kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Det foreslås endvidere, at søgning og videregivelse af oplysninger fra fingeraftryksregistret kan foretages, hvis efterforskningen vedrører en lovovertrædelse efter vedkommende for Grønland gældende lov, hvor søgningen står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed.

Som en konsekvens af præciseringen i § 40 a, stk. 7, er det i § 40 a, stk. 9, ligeledes præciseret, at retens afgørelse om søgning og videregivelse kan kæres efter reglerne i den færøske eller danske retsplejelov, og at den færøske eller danske retsplejelovs kapitel 62 og 63 finder tilsvarende anvendelse. Det foreslås endvidere præciseret, at søgning og videregivelse træffes af kredsdommeren ved beslutning, såfremt afgørelsen træffes af domstolene på Grønland, og at den grønlandske retsplejelovs kapitel 6, § 22 a, om kære til Grønlands landsret finder tilsvarende anvendelse.

Det bemærkes, at § 40 a, stk. 7 og 9, giver frie rammer for, hvorvidt den ret, der skal godkende søgning af oplysninger fra B-filen, skal ligge i den retskreds, hvor forbrydelsen efterforskes, hvor registret har sit hjemsted, eller eventuelt hvor asylansøgeren opholder sig.

§ 40 b

Efter § 40 b, stk. 1, i den danske udlændingelov kan der optages personfotografi af asylansøgere. Efter § 40 b, stk. 2, kan der optages personfotografi af udlændinge med henblik på identifikation af den pågældende eller med henblik på udstedelse af legitimations- eller rejsedokument.

Disse optagne personfotografier kan ifølge § 40 b, stk. 3, registreres i et særligt edb-register, der føres af Rigspolitechefen. Politiet og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Personfotografi, der er modtaget fra udenlandske udlændingemyndigheder, kan endvidere registreres i det nævnte edb-register, jf. § 40 b, stk. 4. De registrerede personfotografier skal i medfør af § 40 b, stk. 5, slettes 10 år efter registreringen.

Efter § 40 b, stk. 6, kan de registrerede personfotografier manuelt eller elektronisk sammenholdes med personfotografier optaget efter den danske retsplejelov.

Søgning og videregivelse af oplysninger fra registret til politiet til brug for efterforskningen af et strafbart forhold eller til brug for en international efterlysning, kan foretages under de i § 40 a, stk. 7, nævnte betingelser og under den i § 40 a, stk. 9, nævnte procedure.

Det følger endelig af § 40 b, stk. 8, at personfotografier, der er optaget i det nævnte edb-register, uden udlændingens samtykke kan videregives manuelt eller elektronisk til inden- og udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 40 b i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse for en udlænding, der søger om asyl på Færøerne. Det er endvidere i § 40 b, stk. 3, præciseret, at det i bestemmelsen nævnte edb-register for personfotografi er identisk med det i den danske udlændingelovs § 40 b, stk. 3, nævnte edb-register for personfotografier, der føres af Rigspolitechefen.

§ 40 b, stk. 6, er endvidere justeret, således at det fremgår, at personfotografier, der er registreret i det nævnte edb-register, kan sammenholdes med fingeraftryk optaget i overensstemmelse med den danske retsplejelov eller de for Færøerne eller Grønland tilsvarende gældende regler herom. Der henvises til bemærkningerne til § 40 a, stk. 6.

§ 40 c

Efter § 40 c i den danske udlændingelov kan udlændingemyndighederne kræve, at ansøgeren og referencepersonen i en familiesammenføringssag medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt slægtsskabsforholdet ikke på anden måde anses for tilstrækkeligt dokumenteret.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 40 c i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved ansøgning om opholdstilladelse på Færøerne. Ordet "udlændingelovens" i § 40 c er overflødig og er derfor ikke medtaget ved udlændingelovens ikraftsættelse for Færøerne.

§ 41

§ 41 i den danske udlændingelov bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte regler om, at udlændinge af hensyn til statens sikkerhed eller opretholdelsen af ro og orden har pligt til at melde sig hos en offentlig myndighed.

Efter den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 13, stk. 2, kan indenrigsministeren fastsætte regler om udlændinges meldepligt under deres ophold på Færøerne.

§ 41 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet udnyttelse af bemyndigelsen foreslås at forudsætte forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 42

§ 42 i den danske udlændingelov bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte regler om logiværter m.v. pligt til at føre fortegnelser over udenlandske gæster og underretning af politiet om deres ankomst og afrejse fra landet.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 12.

§ 42 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved ophold i logi og på lejrplads på Færøerne og ved ankomst og afrejse fra Færøerne. Udnyttelse af bemyndigelserne foreslås endvidere at forudsætte forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 42 a

Efter § 42 a, stk. 1, 1. pkt., i den danske udlændingelov får en asylansøger udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen. Får asylansøgeren opholdstilladelse som flygtning eller i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller § 9, stk. 2, nr. 4-6, får vedkommende i medfør af § 42 a, stk. 1, 2. pkt., endvidere udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen indtil det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende overgår til en kommune, jf. herved integrationslovens § 4. Udlændingestyrelsen kan dog bestemme, at en udlænding, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin husstands udgifter til underhold. Udlændingestyrelsen kan endvidere pålægge en udlænding at betale udgifterne til underhold, såfremt den pågældende har tilstrækkelige midler, jf. § 42 a, stk. 1, 3.-4. pkt.

Efter § 42 a, stk. 2, tilvejebringer og driver Udlændingestyrelsen indkvarteringssteder for asylansøgere m.v. Dette kan ske i samarbejde med private organisationer, selskaber, statslige styrelser eller kommuner, der er godkendt hertil af indenrigsministeren.

§ 42 a, stk. 3, indeholder en bemyndigelse for indenrigsministeren til at fastsætte regler for kommunernes deltagelse i finansieringen af tilvejebringelse og driften af indkvarteringssteder.

Efter § 42 a, stk. 4, kan Udlændingestyrelsen bestemme, at en asylansøger m.v. skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse. Bestemmelsen fastslår endvidere, at en asylansøger m.v. ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted, må lægge hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv.

Har en udlænding, der ikke har søgt asyl, ikke ret til at opholde sig i landet, kan Udlændingestyrelsen i medfør af § 42 a, stk. 5, bestemme, at udgifterne til den pågældendes ophold dækkes af Udlændingestyrelsen.

Efter § 42 a, stk. 6, kan Udlændingestyrelsen i en række nærmere angivne tilfælde, hvor en asylansøger m.v. ikke medvirker til indkvarteringsstedets drift eller til udsendelsen m.v., bestemme, at asylansøgeren m.v. ikke skal have dækket sine udgifter til underhold bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser. Efter § 42 a, stk. 7, skal Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at en asylansøger, der ikke medvirker til sagens oplysning, ikke skal have dækket sine udgifter til underhold bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 42 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven med undtagelse af bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, stk. 4, 2. pkt. samt stk. 6, nr. 2 og 5.

Med henblik på at sikre, at asylansøgere på Færøerne kan modtage de samme undervisnings- og aktiveringstilbud som asylansøgere i Danmark, og at asylansøgere kan være til stede under udlændingemyndighedernes oplysning og mundtlige behandling af asylsagen, foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i § 42 a, stk. 1, hvorefter Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemmer, at en udlænding, der har søgt asyl på Færøerne, skal tage ophold på et asylcenter i Danmark, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 1, 1. pkt. Udgangspunktet vil efter den foreslåede bestemmelse således være, at en asylansøger overføres til Danmark. Særlige grunde, der taler imod overførsel til Danmark, kan f.eks. være asylansøgerens nære familiemæssige relationer på Færøerne. Det bemærkes, at en asylansøger efter bestemmelsen vil kunne overføres til Danmark, allerede inden Udlændingestyrelsen har truffet beslutning om realitetsbehandling af sagen, jf. § 48 e. Herved sikres hensynet til sagens oplysning i forbindelse med de indledende afhøringer i afvisningsfasen og ved registreringen, ligesom det ofte vil være mest hensigtsmæssigt at drage omsorg for en eventuel udsendelse fra Danmark.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 1, 2. pkt., vil en række af den danske udlændingelovs bestemmelser, herunder bestemmelserne om adgang til undervisning og aktivering m.v., og forskrifter udstedt i medfør heraf finde tilsvarende anvendelse.

I de foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 1, 3. og 4. pkt., er det præciseret, at en færøsk asylansøger, der er indkvarteret i Danmark, skal udrejse af Danmark, såfremt det efter loven påhviler den pågældende at udrejse af Færøerne, eller såfremt den pågældende meddeles opholdstilladelse på Færøerne.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 1, 5. pkt., indebærer herudover, at en færøsk asylansøger, der er indkvarteret i Danmark, kan udvises af Danmark efter reglerne i den danske udlændingelov.

§ 42 a, stk. 1, 1. og 3.-6. pkt. foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Bestemmelserne forefindes nu i § 42 a, stk. 2, hvor det i 1. pkt., er præciseret, at en udlænding, der har søgt asyl på Færøerne, får udgifterne til underhold på Færøerne dækket af Udlændingestyrelsen, indtil styrelsen har bestemt, at den pågældende skal overføres til Danmark.

§ 42 a, stk. 1, 2. pkt., der vedrører Udlændingestyrelsens dækning af udgifter, indtil ansvaret overgår til en kommune, foreslås ikke sat i kraft for Færøerne, idet integrationsloven ikke gælder for Færøerne, jf. integrationslovens § 68.

§ 42 a, stk. 2 og 3, foreslås ikke sat i kraft for Færøerne, idet det af administrative og økonomiske hensyn ikke er hensigten at drive indkvarteringssteder på Færøerne. I stedet foreslås indsat en ny bestemmelse i § 42 a, stk. 3, hvorefter landfogeden drager omsorg for indkvartering på Færøerne af asylansøgere og for dækning af udgifterne til disses underhold. Landfogedens udgifter dertil dækkes af Udlændingestyrelsen. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at landfogeden indgår aftale med andre myndigheder eller organisationer om løsning af indkvarteringsopgaven, indtil Udlændingestyrelsen har bestemt, at de pågældende skal overføres til Danmark.

§ 42 a, stk. 4, 1. pkt., foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at det er landfogeden, der træffer afgørelse om opholdssted på Færøerne.

§ 42 a, stk. 4, 2. pkt., vedrørende voldelig eller truende adfærd overfor personalet på et indkvarteringssted foreslås ikke sat i kraft for Færøerne, idet det ikke er hensigten at oprette indkvarteringssteder på Færøerne.

§ 42 a, stk. 5, foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen omfatter udlændinge, der ikke har søgt om opholdstilladelse på Færøerne, og som ikke har ret til at opholde sig på Færøerne. De foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 3 og 4, foreslås at finde tilsvarende anvendelse, således at disse udlændinge vil blive indkvarteret af landfogeden, hvis udgifter hertil vil blive dækket af Udlændingestyrelsen. Der er ikke som ved asylansøgere behov for overførsel til Danmark, jf. den foreslåede § 42 a, stk. 1.

§ 42 a, stk. 6, nr. 1, 3, 4, 6 og nr. 7, vedrørende manglende dækning af udgifter til underhold bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at det er landfogeden, der træffer bestemmelse om opholdssted (nr. 3), og at bestemmelserne finder anvendelse ved indrejse, udrejse og udsendelse af Færøerne (nr. 6 og 7). § 42 a, stk. 6, nr. 2 og 5, om voldelig eller truende adfærd over for personer, der opholder sig på et indkvarteringssted (nr. 2) eller tilsidesættelse af pålæg om udførelsen af nødvendige opgaver på et indkvarteringssted (nr. 5) sættes ikke i kraft for Færøerne, idet det ikke er hensigten at oprette indkvarteringssteder på Færøerne.

Endelig foreslås § 42 a, stk. 7, medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved indrejse på Færøerne.

§ 42 a, stk. 2-7, finder alene anvendelse på asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. Opholder asylansøgeren sig i Danmark, finder § 42 a, stk. 2-7, i den danske udlændingelov tilsvarende anvendelse, jf. § 42 a, stk. 1, 2. pkt.

§ 42 b

§ 42 b i den danske udlændingelov bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte regler om erstatning for skader, som asylansøgere forvolder på andre eller andres ejendele, og for skader, som påføres asylansøgere eller disses ejendele. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om forsikring mod sådanne skader. Udgifterne afholdes af staten.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 42 b i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse for asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. Udnyttelsen af bestemmelsens bemyndigelser foreslås at forudsætte forhandling med Færøernes landsstyre.

For asylansøgere på Færøerne, der overføres til Danmark efter den foreslåede § 42 a, stk. 1, finder de danske bestemmelser om forsikring m.v. tilsvarende anvendelse, jf. nærmere herom under § 42 a.

§ 42 c

Efter § 42 c, stk. 1, 1. pkt., i den danske udlændingelov skal asylansøgerbørn i den undervisningspligtige alder og børn, hvis forældre er omfattet af § 42 a, stk. 5 (udlændinge, der ikke har søgt asyl, og ikke har ret til at opholde sig i landet), deltage i særskilt tilrettelagt undervisning. I medfør af § 42 c, stk. 1, 2. pkt., bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler for, hvilke uddannelser og aktiviteter der tilbydes, samt i hvilket omfang de nævnte børn kan deltage i folkeskolens undervisning.

I medfør af § 42 c, stk. 2, 1. pkt., kan indenrigsministeren bestemme, at der for voksne asylansøgere kan tilrettelægges tilbud om undervisning. Efter § 42 c, stk. 2, 2. og 3. pkt., kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler for, hvilke uddannelser og aktiviteter der tilbydes, herunder om at undervisningen kan ske i et samarbejde med skoler og uddannelsesinstitutioner, samt i hvilket omfang undervisningen skal være afhængig af, at asylansøgere medvirker som undervisere eller lignende.

§ 42 c, stk. 3, bemyndiger indenrigsministeren til at bestemme, at de regler, der fastsættes, kun skal gælde for visse indkvarteringssteder.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 42 c, stk. 1, 1. pkt., i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved børnenes ophold på Færøerne. Det er endvidere for at give så frie rammer for tilrettelæggelsen af undervisningsindsatsen som muligt præciseret, at der ikke er pligt til at deltage i "særskilt tilrettelagt undervisning", men alene til at deltage i "undervisning".

Det foreslås endvidere, at der som stk. 2 indsættes en ny bestemmelse, hvorefter der for voksne asylansøgere, der opholder sig på Færøerne, kan tilrettelægges tilbud om undervisning.

§ 42 c, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2 og 3, i den danske udlændingelov foreslås ikke sat i kraft for Færøerne, idet det i § 42 a, stk. 1, foreslås, at asylansøgere overføres til Danmark, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. nærmere herom under § 42 a.

For asylansøgere på Færøerne, der overføres til Danmark efter den foreslåede § 42 a, stk. 1, finder de danske bestemmelser om undervisning m.v. og de i medfør heraf fastsatte forskrifter tilsvarende anvendelse, jf. nærmere herom under § 42 a.

§ 42 d

§ 42 d i den danske udlændingelov omhandler aktivering af asylansøgere m.v.. Efter § 42 d, stk. 1, har en asylansøger m.v., der er indkvarteret på et indkvarteringssted, således pligt til at medvirke ved udførelsen af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet. Efter § 42 d, stk. 2, kan Udlændingestyrelsen m.v. meddele en asylansøger m.v. pålæg om at udføre de nævnte opgaver. En asylansøger m.v. må endvidere udføre andre opgaver end nævnt i stk. 1, og må medvirke ved undervisning på asylcentret, jf. § 42 d, stk. 3.

Efter § 42 d, stk. 4, må en asylansøger deltage i ulønnet humanitært arbejde eller andet frivilligt arbejde.

§ 42 d, stk. 5, bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om asylansøgers m.v. udførelse af opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet og om tilrettelæggelse af tilbud om humanitært eller andet frivilligt arbejde samt om nedsættelse af samarbejdsorganer på indkvarteringsstederne. § 42 d, stk. 6, bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte regler om betaling til

asylansøgere for udførelsen af opgaver på indkvarteringsstedet og humanitært arbejde m.v., mens § 42 d, stk. 7, bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte regler om, i hvilket omfang asylansøgeren er omfattet af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 42 d, stk. 4, i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse for asylansøgere, der opholder sig på Færøerne.

§ 42 d, stk. 1-3 og 5-7, i den danske udlændingelov foreslås ikke sat i kraft for Færøerne, idet det i § 42 a, stk. 1, foreslås, at asylansøgere overføres til Danmark, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. nærmere herom under § 42 a.

I det omfang en asylansøger på Færøerne udsættes for arbejdsskade under udførelsen af det i § 42 d, stk. 4, nævnte arbejde, jf. herved § 42 d, stk. 7, i den danske udlændingelov, vil vedkommende i sædvanligt omfang være omfattet af den for Færøerne gældende anordning om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

For asylansøgere på Færøerne, der overføres til Danmark efter den foreslåede § 42 a, stk. 1, finder de danske bestemmelser om aktivering m.v. og de i medfør heraf udstedte forskrifter tilsvarende anvendelse, jf. nærmere herom under § 42 a.

§ 43

Efter § 43, stk. 1, i den danske udlændingelov skal en udlænding afholde de udgifter, der er forbundet med vedkommendes ophold og udrejse, såfremt politiet drager omsorg herfor. Har udlændingen ikke tilstrækkelige midler, afholdes udgifterne foreløbig af statskassen.

Efter § 43, stk. 2, 1. pkt., skal føreren og den, der har rådighed over et skib eller luftfartøj, som har bragt en udlænding til landet, samt dennes herværende repræsentant uden udgift for staten sørge for udlændingens udrejse, såfremt udlændingen bliver afvist eller overført eller tilbageført efter reglerne i Dublin-konventionen.

§ 43, stk. 2, 2. pkt., indeholder en pligt til at erstatte statens udgifter ved rømte eller agterudsejlede besætningsmedlemmer og blindpassagerers ophold, tilbageførsel til skibet eller luftfartøjet eller udsendelse. § 43, stk. 2, 3. pkt., bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelse om størrelsen af erstatningen.

Efter § 43, stk. 3, skal den, der har bistået en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig i landet, eller den, der har beskæftiget en udlænding uden arbejdstilladelse, erstatte de udgifter, der påføres staten ved udlændingens ophold og udrejse. Efter § 43, stk. 4, tillægges kravene i § 43 udpantningsret.

Den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 14 svarer til § 43, stk. 1, i den danske udlændingelov, idet den danske bestemmelse dog indeholder en begrænsning i forhold hertil, idet alene de udgifter, der vedrører udlændingen selv, og eksempelvis ikke udgifterne til eventuelle ledsagende polititjenestemænd under udrejsen, kan kræves betalt af den pågældende efter den danske bestemmelse.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en bestemmelse svarende til § 43, stk. 2, 1. pkt., i den danske udlændingelov, men den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 11, stk. 4 og 5, svarer til § 43, stk. 2, 2. og 3. pkt., i den danske udlændingelov.

I forhold til den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. §§ 16, stk. 3 og 17, stk. 2, 2. pkt., indebærer § 43, stk. 3, i den danske udlændingelov en udvidelse, idet en arbejdsgiver,

der beskæftiger en udlænding uden arbejdstilladelse, efter den danske bestemmelse er ansvarlig, også selv om indrejsen ikke har fundet sted i forståelse med arbejdsgiveren.

§ 43 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen finder anvendelse ved ophold og udrejse eller udsendelse af Færøerne. § 43, stk. 1 og 4, finder kun anvendelse på asylansøgere, der opholder sig på Færøerne. For asylansøgere på Færøerne, der overføres til Danmark efter den foreslåede § 42 a, stk. 1, finder § 43, stk. 1 og 4, i den danske udlændingelov tilsvarende anvendelse, jf. nærmere herom under § 42 a.

Henvisningen i § 43, stk. 2, 1. pkt., til overførsel eller tilbageførsel efter Dublin-konventionen er ikke medtaget, da Færøerne ikke er tilsluttet denne konvention. Det foreslås endvidere, at udnyttelse af bemyndigelsen i § 43, stk. 2, 3. pkt. forudsætter forhandling med Færøernes landsstyre.

Vedrørende § 43 a i den danske udlændingelov

Efter § 43 a i den danske udlændingelov kan der ydes økonomisk hjælp til en asylansøger, der ikke selv har midler hertil, til rejse til et tredjeland, hvis vedkommende efter indrejsen i Danmark og inden udløbet af en udrejsefrist har opnået indrejse- og opholdstilladelse dér, og den pågældende har fået afslag på asyl eller har frafaldet asylansøgningen.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 43 a i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, blandt andet fordi den danske repatrieringslovs bestemmelser om økonomisk støtte til tilbagevenden til hjemlandet ikke gælder for Færøerne, jf. repatrieringslovens § 19.

§ 44

Efter § 44, stk. 1, i den danske udlændingelov kan indenrigsministeren fastsætte regler om betaling for ansøgninger om visum og for andre ansøgninger, der indgives i landet om opholds- og arbejdstilladelse. Efter § 44, stk. 2, skal der for udstedelse af dansk rejselegitimation til udlændinge betales et beløb svarende til beløbet for udstedelse af danske pas, jf. paslovens § 4 a.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§ 44 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det er præciseret, at bestemmelsen gælder for ansøgninger om visum til Færøerne og ansøgninger om opholds- og arbejdstilladelse, der indgives på Færøerne. Det bemærkes i den forbindelse, at den danske paslovs § 4 a er sat i kraft på Færøerne ved kongelig anordning. Endvidere foreslås udnyttelse af bemyndigelsen i § 44, stk. 1, at forudsætte forhandling med Færøernes landsstyre.

§ 45

Efter § 45 i den danske udlændingelov kan der ved aftale med fremmede regeringer eller mellemfolkelige organisationer eller ved bestemmelse fastsat af indenrigsministeren ske lempelse af reglerne om opholds- og arbejdstilladelse i forhold til visse grupper af udlændinge.

Bestemmelsen svarer til den for Færøerne gældende lov om udlændinges adgang til landet m.v. §§ 10 og 21.

§ 45 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

Kapitel 8. Kompetence- og klageregler m.v.

§ 46

Af § 46, stk. 1, i den danske udlændingelov fremgår, at afgørelser i henhold til udlændingeloven træffes af Udlændingestyrelsen med de undtagelser, der fremgår af udlændingelovens §§ 46 a-49, § 50, § 50 a og § 51, stk. 2, 2. pkt. Se nærmere herom under de anførte bestemmelser.

Det fremgår endvidere af § 46, stk. 2, at Udlændingestyrelsens afgørelser - bortset fra afgørelser vedrørende opholdstilladelse til personer fra det tidligere Jugoslavien, udrejsefrist og opsættende virkning, pålæg til asylansøgere om at tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, dækning af udgifter til underhold for ikke-asylansøgere uden lovligt ophold og pålæg om udførelse af opgaver i forbindelse med drift af indkvarteringssted samt afgørelser, der kan indbringes for Flygtningenævnet - kan påklages til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan endelig træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens behandling af de nævnte sager, jf. § 46, stk. 3.

Efter de for Færøerne gældende regler træffes afgørelser i medfør af lov om udlændinges adgang til landet m.v. af enten politiet eller - i de fleste tilfælde - direkte af indenrigsministeren. Efter forholdets natur antages det, at Rigspolitichefens kompetence efter loven er overgået til Udlændingestyrelsen i samme omfang som efter den danske udlændingelov.

§ 46 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Henvisningerne til udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 (opholdstilladelse til personer fra det tidligere Jugoslavien) og § 42 d, stk. 2 (pålæg om udførelse af opgaver i forbindelse med drift af indkvarteringssted) i § 46, stk. 2, medtages dog ikke, idet disse bestemmelser ikke foreslås medtaget ved ikraftsættelsen. Henvisningen til § 42 a, stk. 4, 1. pkt., medtages ligeledes ikke, idet kompetencen til at bestemme, at en asylansøger skal tage ophold et bestemt sted på Færøerne, foreslås tillagt landfogeden i stedet for Udlændingestyrelsen, jf. nærmere herom under § 42 a. Derimod henvises der til § 42 a, stk. 1, 1. pkt., hvor det er foreslået, at Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding, der søger om asyl på Færøerne, skal tage ophold på et indkvarteringssted i Danmark, jf. nærmere herom under § 42 a.

Udnyttelse af bemyndigelsen i § 46, stk. 3, foreslås at forudsætte forhandling med Færøernes landsstyre.

Som stk. 4 foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter Udlændingestyrelsen i sager, hvor der træffes afgørelse efter loven, kan indhente en udtalelse fra Færøernes landsstyre vedrørende den pågældende sag. Det forudsættes, at den indhentede udtalelse ikke har bindende virkning for Udlændingestyrelsens afgørelse. Det forudsættes endvidere, at udlændingen, i det omfang dette er nødvendigt efter forvaltningsloven, giver sit samtykke til, at der i forbindelse med indhentelsen af udtalelsen fra landsstyret videregives fortrolige oplysninger fra udlændingens sag til landsstyret.

Det er alene Udlændingestyrelsen, der kan indhente de nævnte udtalelser fra landsstyret. Indenrigsministeriet og Flygtningenævnet kan således ikke indhente udtalelser fra landsstyret ved behandlingen af sager, hvor der er klaget over Udlændingestyrelsens afgørelser.

Det foreslås, at indenrigsministeren efter forhandling med Færøernes landsstyre fastsætter nærmere regler om Udlændingestyrelsens indhentelse af udtalelser fra landsstyret, herunder om, at der i særligt hastende sager, f.eks. visumsager, ikke indhentes en udtalelse.

§ 46 a

Af § 46 a i den danske udlændingelov fremgår, at afgørelser om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2 (humanitær opholdstilladelse) træffes af indenrigsministeren.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en bestemmelse svarende til udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, men § 9, stk. 2, nr. 2, foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. I givet fald foreslås kompetencen i disse sager henlagt til indenrigsministeren.

§ 46 a i den danske udlændingelov foreslås derfor medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Som 2. pkt. foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter indenrigsministeren i sager, hvor ministeren træffer afgørelse om humanitær opholdstilladelse, indhenter en udtalelse fra Færøernes landsstyre vedrørende den pågældende sag. Der henvises i den forbindelse til det under § 46 anførte vedrørende den foreslåede tilsvarende bestemmelse i § 46, stk. 4.

§ 46 b

Efter § 46 b i den danske udlændingelov behandles ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4 (ambassadesager) kun, hvis ansøgningen indeholder oplysninger om ansøgerens tilknytning til Danmark. Vedkommende danske repræsentation skal påse, at denne betingelse er opfyldt, og kan afvise ansøgningen, såfremt dette ikke er tilfældet. Beslutningen om afvisning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en bestemmelse svarende til udlændingelovens § 7, stk. 4, men § 7, stk. 4, foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 46 b i den danske udlændingelov foreslås derfor medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet den nævnte betingelse om ansøgerens tilknytning skal være opfyldt i forhold til Færøerne i stedet for til Danmark.

Vedrørende §§ 46 c og 46 d i den danske udlændingelov

Efter § 46 c i den danske udlændingelov kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang afgørelser vedrørende meddelelse, forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser efter udlændingelovens § 6 (opholdstilladelse til udlændinge omfattet af EF-reglerne) eller § 9, stk. 2, nr. 1 (opholdstilladelse til udlændinge med nær familiemæssig eller lignende tilknytning til fastboende personer i Danmark) kan træffes af andre myndigheder end Udlændingestyrelsen.

I medfør af denne bestemmelse er kompetencen på to begrænsede sagsområder (adoptionssager og EF/EØS-sager) udlagt fra Udlændingestyrelsen til statsamterne.

Efter § 46 d i den danske udlændingelov kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om videregivelse af sagsakter mellem Udlændingestyrelsen og statsamterne og mellem statsamterne. Bestemmelsen er en konsekvens af den ovenfor nævnte kompetenceudlægning til statsamterne.

§§ 46 c og 46 d i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Udlændingelovens § 6 medtages således ikke ved ikraftsættelsen, idet Færøerne ikke er medlem af EU, ligesom færøske sager om opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 1, foreslås at følge det almindelige system med 1. instans-behandling i Udlændingestyrelsen.

§ 47

Efter § 47, stk. 1, i den danske udlændingelov meddeles opholdstilladelse til diplomater og deres familiemedlemmer af udenrigsministeren. Det følger endvidere af § 47, stk. 2, at der efter aftale mellem indenrigsministeren og udenrigsministeren kan gives danske repræsentationer i udlandet bemyndigelse til at udstede visum og opholdstilladelse.

De for Færøerne gældende regler indeholder en tilsvarende bestemmelse i lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 4, 2. pkt.

§ 47 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog foreslås, at udnyttelse af adgangen til at bemyndige danske repræsentationer i udlandet til at udstede visum til Færøerne og opholdstilladelse på Færøerne forudsætter forhandling herom med Færøernes landsstyre.

§ 47 a

Efter § 47 a i den danske udlændingelov kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og i helt særlige tilfælde politiet kan udstede visa og tilbagerejsetilladelser. Sådanne regler er fastsat i den danske udlændingebekendtgørelse.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bemyndigelse, og der er ikke i den for Færøerne gældende udlændingebekendtgørelse fastsat tilsvarende regler.

§ 47 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog foreslås, at udnyttelse af bemyndigelsesadgangen forudsætter forhandling herom med Færøernes landsstyre.

§ 48

Efter § 48 i den danske udlændingelov kan afgørelser om afvisning ved indrejsen træffes af vedkommende politimester eller politidirektøren. Afgørelser om foranstaltninger i forbindelse med bl.a. udrejse, udrejsefrist ved udvisning ved dom, frihedsberøvelse, forhold under frihedsberøvelsen og optagelse af fingeraftryk og personfotoграфи kan træffes af Rigspolicehøfen, vedkommende politimester eller politidirektøren. Afgørelser om ydelse af hjælp til rejse til tredjeland kan træffes af Rigspolicehøfen. De nævnte afgørelser kan påklages til indenrigsministeren, idet klagen ikke har opsættende virkning. Politiet afgørelser om iværksættelse af frihedsberøvelse og om forholdene under frihedsberøvelse kan dog kun påklages til indenrigsministeren, hvis afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene efter de nævnte bestemmelser. Politiets afgørelser om udrejsefrist ved udvisning ved dom kan ikke indbringes for indenrigsministeren.

Efter de for Færøerne gældende regler tilfalder kompetencen på de nævnte områder i en række tilfælde indenrigsministeren og i andre tilfælde politiet.

§ 48, 1., 2. og 4.-7. pkt., i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det i bestemmelsens 1. pkt. tilføjes, at afgørelser efter § 42 a, stk. 4 (pålæg til asylansøgere om bestemt opholdssted) kan træffes af landfogeden, jf. nærmere herom under § 42 a. I bestemmelsens 7. pkt. tilføjes tilsvarende, at landfogedens afgørelser efter § 42 a, stk. 4, ikke kan indbringes for indenrigsministeren. Dette er i overensstemmelse med den danske ordning, hvorefter Udlændingestyrelsens tilsvarende afgørelser om pålæg om bestemt opholdssted ikke kan indbringes for indenrigsministeren. Med henblik på at give frie rammer for politiets arbejde tager bestemmelsen

ikke stilling til, hvorvidt det er Rigspolitiet eller de enkelte politikredse, herunder landfogeden, der træffer afgørelse i sager, hvor kompetencen er henlagt til politiet.

§ 48, 3. pkt., vedrørende kompetencen til at træffe afgørelser om ydelse af hjælp efter udlændingelovens § 43 a (hjælp til rejse til tredjeland) medtages derimod ikke, idet udlændingelovens § 43 a ikke foreslås medtaget ved ikraftsættelsen.

§ 48 a

Efter § 48 a, stk. 1, i den danske udlændingelov træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om, hvorvidt en asylansøger skal overføres eller tilbageføres efter reglerne i Dublin-konventionen eller afvises eller udvises og i givet fald udsendes. Asylansøgningen behandles ikke, før Udlændingestyrelsen har truffet ovennævnte afgørelse, og udlændingen i givet fald er udrejst af landet, jf. § 48 a, stk. 2, 1. pkt. Udlændingen må dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse som nævnt i flygtningekonventionen, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land, jf. § 48 a, stk. 2, 2. pkt.

Efter § 48 a, stk. 3, behandles asylansøgninger fra udlændinge, der opholder sig i et andet EF-land, ikke, før Danmark har modtaget en anmodning om over-/tilbagetagelse.

Det følger endelig af § 48 a, stk. 4, at politiet, hvis Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om at undlade afvisning eller udvisning og udsendelse, skal gøre asylansøgeren bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at politiet forud for Udlændingestyrelsens afgørelse skal gøre asylansøgeren bekendt med denne adgang.

Efter de for Færøerne gældende regler skal politiet forelægge spørgsmål om afvisning og udvisning af udlændinge, der påberåber sig at være politiske flygtninge, for indenrigsministeren til afgørelse, jf. § 2, stk. 4, og § 6, stk. 3, i lov om udlændinges adgang til landet m.v.

De for Færøerne gældende regler giver ikke asylansøgere adgang til at sætte sig i forbindelse med en humanitær organisation som Dansk Flygtningehjælp.

§ 48 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet de dele af bestemmelsen, der vedrører spørgsmål om over-/tilbageførsel og over-/tilbagetagelse af asylansøgere efter Dublin-konventionen, ikke medtages, da Færøerne, der ikke er medlem af EU, ikke er tilsluttet Dublin-konventionen. Således medtages en del af bestemmelsens stk. 1, hele stk. 3 samt en del af bestemmelsens stk. 4 ikke.

For så vidt angår asylansøgers adgang til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp foreslås det, at asylansøgere på Færøerne gives adgang til at sætte sig i forbindelse med Færøsk Røde Kors i stedet for med Dansk Flygtningehjælp. Det foreslås endvidere, at udnyttelsen af bemyndigelsesadgangen forudsætter forhandling herom med Færøernes landsstyre.

Det bemærkes, at bestemmelsen i lighed med den tilsvarende bestemmelse i den danske udlændingelov omfatter såvel asylansøgere, der afventer en afgørelse om, hvorvidt der skal ske afvisning eller udvisning til et sikkert tredje land, som asylansøgere, om hvem der er truffet afgørelse om afvisning eller udvisning.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at Færøsk Røde Kors indgår aftaler med andre om at varetage rådgivningen.

Vedrørende §§ 48 b og 48 c i den danske udlændingelov

§ 48 b og § 48 c i den danske udlændingelov vedrører spørgsmål om over-/tilbage tagelse af asylansøgere efter Dublin-konventionen.

§§ 48 b og 48 c i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, da Færøerne, der ikke er medlem af EU, ikke er tilsluttet Dublin-konventionen.

§ 48 d

Efter § 48 d i den danske udlændingelov kan Udlændingestyrelsens afgørelser efter udlændingelovens § 48 a påklages til indenrigsministeren. Klage har ikke opsættende virkning.

Som nævnt under § 48 a træffes afgørelser om afvisning og udvisning af asylansøgere efter de for Færøerne gældende regler direkte af indenrigsministeren.

§ 48 d i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 48 e

Af § 48 e i den danske udlændingelov følger, at politiet registrerer udlændinge, der af Udlændingestyrelsen har fået tilladelse til at opholde sig her i Danmark under asylsagens behandling, som asylansøgere. Udlændingestyrelsen forestår i øvrigt sagens oplysning.

Efter den for Færøerne gældende ordning forestår politiet sagens oplysning.

§ 48 e i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Det bemærkes, at bestemmelsen også omfatter registrering af asylansøgere, der er overført til Danmark, jf. § 42 a, stk. 1.

§ 49

Det fremgår af § 49, stk. 1, i den danske udlændingelov, at det, når en udlænding dømmes for strafbart forhold, efter anklagemyndighedens påstand afgøres ved dommen, om udlændingen skal udvises og i givet fald, hvilken varighed indrejseforbudet skal have. Af § 49, stk. 2, fremgår endvidere, at det som vilkår for tiltalefrafald kan fastsættes, at udlændingen skal udvises med et nærmere angivet indrejseforbud, idet bestemmelserne i den danske retsplejelovs § 723 finder tilsvarende anvendelse. Endelig følger det af § 49, stk. 3, der ved behandlingen af sager om udvisning ved dom eller som vilkår for tiltalefrafald skal beskikkes en forsvarer for udlændingen.

Efter de for Færøerne gældende regler træffes afgørelser om udvisning i alle tilfælde administrativt, jf. §§ 5 og 6 i lov om udlændinges adgang til landet m.v.

§ 49 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet henvisningen til retsplejelovens § 723 i bestemmelsens stk. 2, erstattes af en henvisning til den færøske retsplejelovs § 723 a. Baggrunden herfor er, at den færøske retsplejelov endnu ikke er ændret svarende til ændringen af retsplejeloven ved lov nr. 385 af 20. maj 1992, hvorved bestemmelserne i retsplejelovens § 723 a blev overført til § 723.

§ 49 a

Efter § 49 a i den danske udlændingelov træffer Udlændingestyrelsen forud for udsendelse af en flygtning, som er udvist ved dom, og som ikke samtykker i udsendelse, afgørelse om, hvorvidt udsendelsen vil være i strid med udlændingelovens § 31, hvorefter der ikke kan ske udsendelse til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse, eller hvor den pågældende ikke er beskyttet mod videre-sendelse til et sådant land. Afgørelsen skal tillige indeholde en afgørelse om meddelelse eller nægtelse af asyl.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 49 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Det bemærkes, at bestemmelsen finder anvendelse ved udsendelse af såvel flygtninge, der opholder sig på Færøerne, som flygtninge, der er overført til Danmark som led i strafafsoningen.

§ 50

Efter § 50 i den danske udlændingelov kan en udlænding, der er udvist ved dom, men hvor udvisningen ikke er iværksat, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning, hvis udlændingen påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Bestemmelsen indeholder endvidere nærmere regler om tidsfrister for fremsættelsen af en begæring om fornyet prøvelse af udvisningsafgørelsen, om rettens mulighed for at afvise en sådan begæring og om de nærmere vilkår under rettens prøvelse.

Efter den for Færøerne gældende ordning er der mulighed for, at en udvisningsbeslutning kan tages op til fornyet overvejelse, såfremt der er indtrådt væsentlige ændringer i den dømtes forhold.

§ 50 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Det bemærkes, at bestemmelsen finder anvendelse overfor såvel udlændinge, der opholder sig på Færøerne, som udlændinge, der er overført til Danmark som led i strafafsoningen. Det er således præciseret, at spørgsmålet om udvisningens ophævelse kan prøves såvel ved Færøernes ret efter færøske processuelle regler som ved danske domstole efter danske processuelle regler.

§ 50 a

§ 50 a i den danske udlændingelov vedrører situationer, hvor en udlænding er udvist som led i en foranstaltningsdom, og hvor foranstaltningen efterfølgende ændres. Er udlændingen dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod udsendelse. Er udlændingen idømt en behandlingsdom, der indebærer frihedsberøvelse, hvor ændring af foranstaltningen ikke kræver rettens bestemmelse herom, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udlændingens udskrivning spørgsmålet om udvisningens ophævelse for retten. Retten ophæver herefter udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod udsendelse. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om de nærmere vilkår for rettens behandling af sådanne sager, hvor udvisningsspørgsmålet særskilt indbringes ved anklagemyndighedens foranstaltning.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 50 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. Det bemærkes, at bestemmelsen finder anvendelse overfor såvel udlændinge, der opholder sig på Færøerne, som udlændinge, der er overført til Danmark som led i strafafsoningen. Det er således

præciseret, at afgørelsen om, hvorvidt udvisningen skal ophæves, kan træffes såvel af Færøernes ret efter færøske processuelle regler som af danske domstole efter danske processuelle regler.

§ 51

Efter § 51 i den danske udlændingelov kan der i forbindelse med overførelse af strafforfølgning i en straffesag mod en udlænding til et andet land træffes administrativ afgørelse om udvisning. Udvisningen ophæves, hvis udlændingen frifindes. Der kan endvidere træffes administrativ afgørelse om udvisning af en udlænding, der i udlandet er idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning i Danmark. Har udlændingen fast bopæl i Danmark, skal afgørelsen om udvisning dog træffes ved retten.

Efter de for Færøerne gældende regler er der i praksis ofte truffet administrativ beslutning om udvisning af en udlænding i forbindelse med overførelse af strafforfølgning i en straffesag mod den pågældende til et andet land, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 5, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 5. Der kan tilsvarende i situationer, hvor en udlænding er dømt i udlandet, træffes administrativ afgørelse om udvisning, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 5, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 5 eller 6.

§ 51 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog foreslås, at overførelse af strafforfølgning fra Færøerne til Grønland eller Danmark kan danne grundlag for en afgørelse om udvisning på samme måde som overførelse af strafforfølgning til et andet land end Danmark.

Det foreslås endvidere, at adgangen til at træffe afgørelse om udvisning af en udlænding, der uden for Færøerne er dømt for en lovovertrædelse, der har eller skulle have haft virkning på Færøerne, omfatter udlændinge, der er dømt i Grønland eller Danmark, såvel som udlændinge, der er dømt i et andet land end Danmark. Har udlændingen fast bopæl på Færøerne, træffes afgørelsen om udvisning af Færøernes ret.

§ 52

Efter § 52 i den danske udlændingelov kan udlændinge kræve en række endelige administrative afgørelser efter udlændingeloven indbragt for retten. Udlændingen skal kræve afgørelsen indbragt for retten inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen. Det drejer sig om afgørelser, hvor mindreårige børn eller forældre over 60 år nægtes familiesammenføringstilladelse, eller hvor sådanne tilladelser bortfalder, inddrages eller nægtes forlænget. Det drejer sig endvidere om afgørelser om administrativ udvisning af udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, på grund af ulovligt ophold samt afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a af udlændinge, der er nordiske statsborgere med fast bopæl i Danmark eller er omfattet af EF-reglerne. Bestemmelsen indeholder herudover nærmere regler om behandlingen af sådanne sager ved retten, herunder om at sagens indbringelse for retten ikke har opsættende virkning.

En sådan særlig let adgang til at indbringe de nævnte udlændingesager for retten findes ikke efter de for Færøerne gældende regler. I medfør af grundlovens § 63 kan udlændinge dog indbringe udlændingeretlige afgørelser for domstolene efter den borgerlige retsplejes almindelige regler.

§ 52 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet bestemmelsens stk. 1, nr. 3 og nr. 4, litra b, der omhandler administrativ udvisning af udlændinge omfattet af EF-reglerne, dog ikke medtages, idet Færøerne ikke er medlem af EU. Afgørelserne vil kunne kræves indbragt til prøvelse for Færøernes ret.

§ 53

§ 53 i den danske udlændingelov indeholder nærmere regler om Flygtningenævnets sammensætning. Flygtningenævnet består således af en formand og et antal næstformand og andre medlemmer, jf. § 53, stk. 1. Ved nævnets behandling af sag medvirker foruden formanden eller en af næstformændene fire medlemmer, hvoraf et medlem udpeges af indenrigsministeren, et medlem beskikkes efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, et medlem beskikkes efter indstilling fra Advokatrådet, og et medlem beskikkes efter indstilling fra udenrigsministeren, jf. § 53, stk. 2. Spørgsmål om almindelige retningslinjer for nævnets arbejde m.v. drøftes i nævnets koordinationsudvalg, der sammensættes i overensstemmelse med ovenstående, jf. § 53, stk. 3.

Bestemmelsen indeholder herudover regler om, at visse ambassadesager og sager, hvor betingelserne for at opnå asyl åbenbart må anses for opfyldt, kan behandles af formanden eller en af næstformændene alene, jf. § 53, stk. 4 og 5. Ligeledes kan sager, hvor der er anmodet om genoptagelse af en afgørelse truffet af Flygtningenævnet, behandles af formanden eller en af næstformændene alene, når der ikke er grund til at antage, at afgørelsen vil blive ændret, jf. § 53, stk. 6.

Det bestemmes endvidere i § 53, stk. 7, at formanden og næstformændene skal være dommere, at nævnsmedlemmerne beskikkes for en periode på højst 4 år, og at genbeskikkelse kan finde sted. Det bestemmes endelig i § 53, stk. 8, at der i særlige tilfælde kan udpeges eller beskikkes et andet medlem, hvis et medlem har forfald.

Oprettelsen af et flygtningenævn, der skal træffe afgørelse i sager om asyl på Færøerne, er en nyskabelse i forhold til den for Færøerne gældende ordning, hvorefter afgørelser i asylsager træffes af indenrigsministeren, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 2, stk. 4.

§ 53 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet det dog foreslås, at sammensætningen af Flygtningenævnet i sager, hvor der skal træffes afgørelse om opholdstilladelse til asylansøgere på Færøerne m.v., ændres i forhold til den sammensætning, der gælder efter den danske udlændingelov.

Det foreslås således, at der ved behandlingen af færøske asylsager for Flygtningenævnet - i stedet for et af indenrigsministeren udpeget medlem - medvirker et medlem, der er beskikket efter indstilling fra Færøernes landsstyre. Herved tages hensyn til, at den pågældende sag vedrører et spørgsmål om opholdstilladelse på Færøerne og ikke i Danmark. Sammensætningen af Flygtningenævnet ved behandlingen af færøske asylsager findes i øvrigt at burde være den samme som den sammensætning, der gælder efter den danske udlændingelov, altså med en formand eller næstformand samt tre andre medlemmer, der er beskikket efter indstilling fra henholdsvis Dansk Flygtningehjælp, Advokatrådet og udenrigsministeren.

Tilsvarende vil sammensætningen af nævnets koordinationsudvalg ved drøftelsen af almindelige retningslinjer m.v. for nævnets behandling af færøske asylsager være sammensat af formanden, et medlem, der er beskikket efter indstilling fra Færøernes landsstyre, samt tre andre medlemmer, der er beskikket efter indstilling fra henholdsvis Dansk Flygtningehjælp, Advokatrådet og udenrigsministeren.

Det er præciseret i bestemmelsen, at Flygtningenævnet med den særlige sammensætning træffer afgørelse i sager omfattet af § 53 a, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 53 a.

§ 53 a

§ 53 a, stk. 1, i den danske udlændingelov indeholder nærmere regler om, hvilke af Udlændingestyrelsens afgørelser der kan indbringes for Flygtningenævnet. Således kan Udlændingestyrelsens afgørel-

ser vedrørende nægtelse af opholdstilladelse til en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), samt afgørelser om bortfald og inddragelse af sådanne opholdstilladelser indbringes for Flygtningenævnet. Herudover kan Udlændingestyrelsens afgørelser om nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejsedokument samt beslutninger om udsendelse af flygtninge, der er udvist ved dom, indbringes for Flygtningenævnet. Påklagen har opsættende virkning.

Det følger endvidere af § 53 a, stk. 2, at Udlændingestyrelsens afgørelser om nægtelse af asyl til en asylansøger, der befinder sig i Danmark, og afgørelser om udsendelse af en flygtning, der er udvist ved dom, automatisk anses for påklaget til Flygtningenævnet, jf. § 53 a, stk. 2.

Det følger endvidere af § 53 a, stk. 3, at Udlændingestyrelsen efter forelæggelse af en sag, hvor ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, for Dansk Flygtningehjælp kan beslutte, at afgørelsen i sagen ikke kan indbringes for Flygtningenævnet.

Efter § 53 a, stk. 4, skal Udlændingestyrelsens afgørelser efter bestemmelsen indeholde oplysning om de ovennævnte regler.

Endelig følger det af § 53 a, stk. 5, at politiet uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om en asylansøgers strafbare forhold til Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 53 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet henvisningen i § 53 a, stk. 1, nr. 2, til bortfaldsreglen i udlændingelovens § 17 a dog ikke medtages, da denne bestemmelse ikke foreslås sat i kraft for Færøerne. Det er endvidere præciseret i § 53 a, stk. 1, at Flygtningenævnet med den særlige sammensætning, der er foreslået i § 53, træffer afgørelse i sager vedrørende nægtelse, inddragelse og bortfald af opholdstilladelse på Færøerne samt udsendelse af personer med opholdstilladelse på Færøerne. Det er desuden præciseret i § 53 a, stk. 2, at den automatiske påklage til Flygtningenævnet omfatter såvel asylansøgere, der opholder sig på Færøerne, som asylansøgere, der er overført til Danmark, jf. § 42 a, stk. 1.

§ 53 b

Efter § 53 b i den danske udlændingelov underretter Udlændingestyrelsen Flygtningenævnet om afgørelser, hvor styrelsen efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp har truffet bestemmelse om, at en asylansøgning ikke kan indbringes for nævnet, fordi ansøgningen må anses for åbenbart grundløs. Flygtningenævnet kan bestemme, at bestemte grupper af disse sager skal kunne indbringes for nævnet.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 53 b i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 54

§ 54 i den danske udlændingelov indeholder nærmere regler for Flygtningenævnets sagsbehandling. Efter § 54, stk. 1, fremsender Udlændingestyrelsen således akterne i den pågældende asylsag med oplysninger om den påklagede afgørelse m.v. til Flygtningenævnet, der derudover selv drager omsorg for sagens oplysning.

§ 54, stk. 2, giver Flygtningenævnets formand eller næstformænd adgang til at afskære fremlæggelse af dokumenter m.v. for Flygtningenævnet, som kunne være fremlagt under sagens behandling i Udlændingestyrelsen eller - hvis der er tale om en genoptagelsesansøgning - under nævnets tidligere behandling af sagen.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 54 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 55

Efter § 55 i den danske udlændingelov kan Flygtningenævnet beskikke en advokat for en udlænding, hvis sag skal behandles for nævnet. Efter § 55, stk. 2 kan Flygtningenævnet nægte at beskikke den advokat, som en udlænding ønsker, hvis en sådan beskikkelse ikke kan anses for forsvarlig ud fra hensynet til sagens fremme.

Det følger endvidere af § 55, stk. 3 og 4, at udlændingen og dennes advokat skal have adgang til at gøre sig bekendt med sagens materiale og til at udtale sig herom, medmindre hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter eller hensynet til tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet at afskære denne adgang.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 55 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 56

Efter § 56, stk. 1 i den danske udlændingelov kan Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger hertil, henvise en sag for nævnet til behandling i fuldt nævn eller ved formanden eller en næstformand alene. En udlænding, hvis sag behandles for nævnet, har som udgangspunkt ret til at forelægge sin sag mundtligt for nævnet, jf. § 56, stk. 2.

Det følger endvidere af § 56, stk. 3, at sager, der behandles af formanden eller en næstformand alene, behandles på skriftligt grundlag. Formanden eller den, formanden bemyndiger dertil, kan herudover efter § 56, stk. 4, henvise en sag, der skal behandles i fuldt nævn, til behandling på skriftligt grundlag, hvis klagen må anses for grundløs. Tilsvarende gælder for statusændringssager, ambassadesager og konsekvensstatussager samt sager vedrørende nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejsedokument. Endelig kan en sag henvises til behandling i fuldt nævn på skriftligt grundlag, hvis forholdene i øvrigt taler herfor. Sager, der er henvist til behandling i fuldt nævn på skriftligt grundlag, fordi klagen må anses for grundløs, kan af nævnet henvises til mundtlig behandling, jf. § 56, stk. 5.

Det følger endvidere af § 56, stk. 6, at nævnets afgørelser, der træffes ved stemmeflerhed, skal begrundes. Nævnets afgørelser er endelige, jf. § 56, stk. 7.

Endelig bemyndiges indenrigsministeren i § 56, stk. 8, til at fastsætte Flygtningenævnets forretningsorden efter forhandling med nævnet. Denne bemyndigelse er udnyttet til at fastsætte bekendtgørelse nr. 717 af 31. august 1995 om forretningsorden for Flygtningenævnet.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 56 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven. For så vidt angår indenrigsministerens adgang til at fastsætte en forretningsorden for Flygtninge-nævnet, foreslås det, at denne bemyndigelse ikke forudsætter forhandling herom med Færøernes landsstyre, men - som i den danske udlændingelov - alene forhandling herom med Flygtningenævnet.

Ved den ovenfor under § 53 foreslåede ændring af sammensætningen af Flygtningenævnet, herunder af nævnets koordinationsudvalg, ved behandlingen af færøske asylsager, hvorefter et medlem af nævnet beskikkes efter indstilling fra Færøernes landsstyre, vil landsstyret gennem nævnets koordinationsudvalg kunne få indflydelse på indenrigsministerens udnyttelse af bemyndigelsen til at fastsætte forretningsorden for Flygtningenævnet.

§ 57

Efter § 57, stk. 1, i den danske udlændingelov kan der, forinden anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning af en udlænding, indhentes en udtalelse fra Udlændingestyrelsen. Er der tale om en sag om fornyet prøvelse efter § 50 i den danske udlændingelov af en beslutning om udvisning, skal anklagemyndigheden indhente en sådan udtalelse fra Udlændingestyrelsen.

Det følger endvidere af § 57, stk. 2, at anklagemyndigheden til brug for Udlændingestyrelsens udtalelse kan videregive oplysninger om udlændingens strafbare forhold til Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 57 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 58

Efter § 58 i den danske udlændingelov gælder de samme regler for salær og godtgørelse for udlæg til advokater, der beskikkes for udlændinge i henhold til den danske udlændingelovs bestemmelser, som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces efter retsplejelovens kapitel 31.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 58 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet henvisningen til § 65, stk. 3, 2. pkt., dog ikke medtages, da denne bestemmelse ikke foreslås medtaget ved ikraftsættelsen.

§ 58 a

Efter § 58 a i den danske udlændingelov omfatter Folketingets Ombudsmands virksomhed ikke Flygtningenævnet. I bestemmelsen henvises der dog til § 17 i lov om Folketingets Ombudsmand, hvorefter ombudsmanden af egen drift kan optage en sag til undersøgelse, ligesom ombudsmanden kan gennemføre generelle undersøgelser af myndigheders behandling af sager.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en bestemmelse om ombudsmandens kompetence over for Flygtningenævnet.

§ 58 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, således at Flygtningenævnets behandling af sager om meddelelse af asyl på Færøerne m.v., undtages fra ombudsmandens virksomhed.

§ 58 a er indsat i den danske udlændingelov ved lov nr. 473 af 12. juni 1996. Denne lov indeholder ikke i sig selv hjemmel til, at § 58 a ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne. Da udlændingeloven fra 1983 imidlertid indeholder hjemmel i § 66 til at sætte udlændingeloven i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, kan bestemmelsen sættes i kraft for Færøerne uanset den manglende anordningshjemmel i lov nr. 473 af 12. juni 1996. Det bemærkes herved, at der i forarbejderne til lov nr. 473 af 12. juni 1996 ikke er holdepunkter for at antage, at bestemmelsen ikke skal kunne sættes i kraft for Færøerne.

§ 58 a i den danske udlændingelov indeholder en henvisning til § 17 i lov om Folketingets Ombudsmand. Da denne henvisning vedrører § 17 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand, og da denne lov endnu ikke er kundgjort på Færøerne, foreslås henvisningen erstattet af en henvisning til § 6, stk. 5, 1. pkt., i den for Færøerne gældende lov om Folketingets Ombudsmand. For Færøerne gælder således fortsat den tidligere lov om Folketingets Ombudsmand, jf. lovbekendtgørelse nr. 342 af 1. december 1961, hvis § 6, stk. 5, 1. pkt., svarer til § 17, stk. 1, i lov nr. 472 af 12. juni 1996.

Den for Færøerne gældende lov om Folketingets Ombudsmand indeholder ikke en bestemmelse svarende til § 17, stk. 2, i lov nr. 473 af 12. juni 1996. § 17, stk. 2, indebar således en lovfæstelse af en praksis, hvorefter ombudsmanden kan gennemføre generelle undersøgelser af en myndigheds behandling af sager. Ombudsmanden vil i overensstemmelse med denne praksis kunne foretage generelle undersøgelser af Flygtningenævnets behandling af færøske asylsager.

Vedrørende kapitel 8 a i den danske udlændingelov (Videregivelse af oplysninger i medfør af EF-asylkonventionen m.v.)

§ 58 b i den danske udlændingelov vedrører videregivelse af fortrolige oplysninger fra et EU-land til et andet EU-land efter Dublin-konventionens artikel 15.

Efter § 58 c i den danske udlændingelov fører Registertilsynet her i landet tilsyn med behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er modtaget efter Dublin-konventionen.

Efter § 58 d i den danske udlændingelov kan indenrigsministeren fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af Dublin-konventionen.

Efter § 58 e i den danske udlændingelov kan indenrigsministeren fastsætte, at den danske udlændingelovs Dublin-regler med de nødvendige ændringer også skal anvendes i forhold til tredjelande, der tilslutter sig Dublin-konventionen eller et hertil svarende arrangement.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.

§§ 58 b-58 e i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, da Færøerne, der ikke er medlem af EU, ikke er tilsluttet Dublin-konventionen.

Kapitel 9. Straffebestemmelser

§ 59

Efter § 59, stk. 1, i den danske udlændingelov straffes en udlænding med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder, hvis den pågældende indrejser eller udrejser uden om paskontrollen i Danmark eller i et andet nordisk land, indrejser i Danmark i strid med et indrejseforbud, opholder sig eller arbejder i Danmark uden fornøden tilladelse eller ved bevidst urigtige oplysninger eller svigagtige fortielser skaffer sig adgang til Danmark gennem paskontrollen eller skaffer sig visum, pas eller anden rejsele-

gitation eller tilladelse til ophold eller arbejde i Danmark. Med samme straf straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser, jf. § 59, stk. 2.

Efter § 59, stk. 3 straffes den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig i Danmark, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i Danmark med henblik på herfra at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt. På samme måde straffes endvidere den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt.

De for Færøerne gældende regler indeholder straffebestemmelser, der svarer til § 59, stk. 1, i den danske udlændingelov, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 16, stk. 2, nr. 1-4 og 6. De for Færøerne gældende regler indeholder endvidere en straffebestemmelse, der i store træk svarer til § 59, stk. 2, i den danske udlændingelov, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 17, stk. 2. Efter § 17, stk. 2, er det dog en betingelse for straf, at forholdet kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætligt eller groft uagtsomt. Strafferammerne modsvarer § 59, stk. 1, i den danske udlændingelov, men er alene under skærpende omstændigheder på fængsel indtil 6 måneder.

Endelig indeholder de for Færøerne gældende regler en straffebestemmelse vedrørende medvirken til at holde en udlænding skjult for politiet, når den pågældende vidste eller burde vide, at udlændingen er indrejst og opholder sig ulovligt på Færøerne, jf. lov om udlændinges adgang til landet § 16, stk. 1, nr. 5. Straffebestemmelsen modsvarer § 59, stk. 3, i den danske udlændingelov, men har dog alene en strafferamme, der under skærpende omstændigheder er på fængsel indtil 6 måneder.

§ 59 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

Det bemærkes i øvrigt, at den ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven indsatte bestemmelse i straffelovens § 125 a, hvorefter den, der under skærpende omstændigheder gør sig skyldig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 3, straffes med fængsel indtil 4 år, ikke er sat i kraft for Færøerne.

§ 59 a

Efter § 59 a i den danske udlændingelov straffes den, der bringer en udlænding til Danmark, med bøde, såfremt den pågældende udlænding ved indrejse i Danmark ikke er i besiddelse af fornøden rejselegitimation og visum. Som anført i Højesterets dom refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1991 side 700 indebærer bestemmelsen et bødeansvar, medmindre tiltalte ikke kunne og burde have undgået overtrædelsen af bestemmelsen.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

§ 59 a i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 60

§ 60 i den danske udlændingelov indeholder hjemmel til at straffe overtrædelser af mere ordensmæssig karakter mv. og tilsidesættelser af betingelser, der er knyttet til en tilladelse efter udlændingeloven med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte. Bestemmelsen indeholder endvidere

hjemmel til at fastsætte straf af bøde i forskrifter, der udstedes i medfør af udlændingeloven, og af bøde eller hæfte i forskrifter, der udstedes i medfør af visse af udlændingelovens bestemmelser.

Efter de for Færøerne gældende regler straffes overtrædelser af lov om udlændinges adgang til landet m.v. eller overtrædelser af de i medfør af loven udstedte forskrifter med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 6 måneder, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 16, stk. 1, og § 17, stk. 1 (delvis).

§ 60 i den danske udlændingelov foreslås medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven, idet henvisningerne til § 42 a, stk. 4, 2. pkt., i bestemmelsens stk. 1 og til § 2, stk. 4 og 5, og § 16, stk. 1, i bestemmelsens stk. 2 dog ikke medtages, da de pågældende bestemmelser ikke foreslås sat i kraft for Færøerne, jf. nærmere herom under § 2 og § 42 a.

§ 61

Efter § 61 i den danske udlændingelov kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

De for Færøerne gældende regler indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse.

Den nuværende affattelse af § 61 i den danske udlændingelov blev indført ved lov nr. 407 af 10. juni 1997.

Da straffelovens 5. kapitel ikke er sat i kraft for Færøerne, kan § 61 i den danske udlændingelov ikke medtages i sin nuværende affattelse ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 61 i den danske udlændingelov foreslås derimod medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven i den affattelse, bestemmelsen havde indtil ændringen ved lov nr. 407 af 10. juni 1997. Efter denne affattelse kan bødeansvar pålægges et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, hvis selskabet har begået en overtrædelse af loven.

Bestemmelsen indeholder – i modsætning til straffelovens 5. kapitel – ikke hjemmel til at straffe kommuner, jf. Højesterets dom refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1986 side 183. Et sådant strafansvar skønnes sjældent at blive aktuelt ved overtrædelser af udlændingeloven.

§ 62

Det fremgår af § 62 i den danske udlændingelov, at sager vedrørende overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2 (indrejse i strid med indrejseforbud) behandles uden medvirken af domsmænd, uanset om der bliver spørgsmål om højere straf end bøde.

Den nuværende affattelse af § 62 i den danske udlændingelov blev indført ved lov nr. 385 af 20. maj 1992, hvorved opdelingen i politisager og statsadvokatsager i retsplejeloven blev ophævet.

Da den færøske retsplejelov endnu ikke er ændret svarende til ændringerne af retsplejeloven ved lov nr. 385 af 20. maj 1992, foreslås det, at § 62 i den danske udlændingelov ikke medtages i sin nuværende affattelse ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

De for Færøerne gældende regler indeholder bestemmelser, der i store træk svarer til § 62 i den danske udlændingelov som affattet før ændringen ved lov nr. 385 af 20. maj 1992, jf. lov om udlændinges adgang til landet m.v. § 18, stk. 1 og 2.

§ 62 i den danske udlændingelov foreslås derfor medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven i den affattelse, bestemmelsen havde indtil ændringen ved lov nr. 385 af 20. maj 1992. Efter denne affattelse behandles sager om overtrædelse af udlændingeloven som politisager, idet retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 72 (beslaglæggelse) og 73 (ransagning) kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager. Der er derfor i den foreslåede bestemmelse alene henvist til den færøske retsplejelovs kapitler 72 (beslaglæggelse) og 73 (ransagning).

Kapitel 10. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 63

Efter § 63, stk. 1, i den danske udlændingelov træder udlændingeloven i kraft den 1. oktober 1983.

I forbindelse med ikrafttrædelsen for Færøerne af udlændingeloven foreslås det i § 63, stk. 1, at der fastsættes en bestemt ikrafttrædelsesdato. Datoen vil kunne fastsættes, når anordningen er endelig godkendt af det færøske hjemmestyre.

Det foreslås endvidere i bestemmelsens stk. 2, at kongelig anordning nr. 393 af 24. november 1960 om udlændingelovens ikrafttræden på Færøerne ophæves.

Overgangsbestemmelsen i bestemmelsens stk. 3, hvorefter lovens regler om udvisning på grund af strafbart forhold finder anvendelse i alle sager, der ikke er pådømt i 1. instans ved lovens ikrafttræden, foreslås videreført.

§ 64

§ 64 i den danske udlændingelov er en overgangsbestemmelse, hvorefter Rigspolitichefen indtil den 1. januar 1984 skulle udøve de beføjelser, som efter udlændingelovens ikrafttræden blev tillagt Direktoratet for Udlændinge.

Bestemmelsen er nu udeladt i den danske udlændingelov.

§ 64 i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 65

§ 65 i den danske udlændingelov er en overgangsbestemmelse vedrørende mulighederne for, at en udlænding, der var idømt frihedsstraf og efterfølgende udvist efter den hidtidige udlændingelov, kunne få prøvet denne beslutning ved retten.

Bestemmelsen er nu udeladt i den danske udlændingelov.

§ 65 i den danske udlændingelov foreslås ikke medtaget ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 66

Efter § 66 i den danske udlændingelov gælder udlændingeloven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

§ 66 i den danske udlændingelov medtages ikke ved ikraftsættelsen for Færøerne af udlændingeloven.

§ 67

Den foreslåede § 67 findes ikke i den danske udlændingelov.

Den danske udlændingelov indeholder en række bemyndigelsesbestemmelser til indenrigsministeren. Disse bemyndigelsesbestemmelser er i et vist omfang udnyttet ved indenrigsministerens udstedelse af bekendtgørelser. De udstedte bekendtgørelser er møntet specielt på danske forhold og foreslås ikke at skulle gælde for Færøerne.

Der foreslås derfor, at der medtages en bestemmelse om, at de forskrifter, der er udstedt efter den danske udlændingelov, ikke gælder for Færøerne.